

Ένα Πράσινο Μέλλον για την Ευρώπη

Υιοθετήθηκε όπως τροποποιήθηκε από την
Ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κόμματος Πρασίνων
Γενεύη 14 Οκτώβρη 2006

Περιεχόμενα

Η ευρωπαϊκή μας προοπτική

1. Η Κατάσταση στην ΕΕ.....
 2. Το Πράσινο πολιτικό Όραμα σχετικά με το μέλλον της Ευρώπης.....
 - Ένα Πρόγραμμα Ειρήνης.....
 - Ένα βιώσιμο Μέλλον.....
 - Ενδυναμώνοντας το ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο μας.....
 - Τα δικαιώματα του καταναλωτή και η προστασία της υγείας.....
 - Ένα Πράσινο Οικονομικό Όραμα για την Ευρώπη.....
 - Ένας παγκόσμιος Παίχτης για την Παγκοσμιοποίηση.....
 - Δημοκρατία, Διαφορετικότητα, Μετανάστευση και Κράτος Δικαίου.....
 3. Μια δημοκρατική αρχιτεκτονική για μια λειτουργική ΕΕ.....
 - Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.....
 - Εθνικά Κοινοβούλια.....
 - Επικουρικότητα.....
 - Πολιτικά Κόμματα.....
 - Δικαστήριο.....
 - Η Άμεση Συμμετοχή του Πολίτη.....
 4. Η Μελλοντική Διεύρυνση της ΕΕ.....
 5. (Πώς) θα αποκτήσουμε μια Ευρωπαϊκή Συνταγματική Συνθήκη;
 6. Πρασινίζοντας την Ευρώπη.....
 - Η Ευρώπη ως ένα Πρόγραμμα Ειρήνης.....
 - Δημιουργώντας ένα Βιώσιμο Μέλλον.....
 - Ενδυναμώνοντας το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Μοντέλο.....
 - Τα δικαιώματα του Καταναλωτή και η Προστασία της Υγείας.....
 - Ένα Πράσινο Οικονομικό Όραμα για την Ευρώπη.....
 - Η Ευρώπη ως παράγοντας για μια πιο δίκαιη Παγκοσμιοποίηση.....
 - Δημοκρατία, Διαφορετικότητα και το Κράτος Δικαίου.....
 - Μετανάστευση.....
 - Δικαιοσύνη.....
- Συμπέρασμα.....

Για τους Πράσινους η Ευρώπη πάντα σήμαινε περισσότερα- γεωγραφικά καθώς και πολιτικά- από ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση. Από την αρχή της Ευρωπαϊκής Συντονιστικής των Πράσινων Κομμάτων το 1983 είχαμε πάντα Πράσινα Κόμματα μέσα και έξω από την Ευρωπαϊκή Ένωση σαν μέλη μας: Αυτή τη στιγμή το Ευρωπαϊκό Πράσινο Κόμμα συμπεριλαμβάνει 35 κόμματα σε 31 χώρες. Ειδικά σε καιρούς παγκοσμιοποίησης, τα περιβαλλοντικά και κοινωνικά προβλήματα δεν αρχίζουν ούτε σταματούν στα σύνορα των χωρών-μελών της ΕΕ. Για εμάς τους Πράσινους το χτίσιμο ενός τείχους και το να κλείνουμε τα μάτια στο τι συμβαίνει στο εξωτερικό δεν είναι επιλογή. Εμείς οι Πράσινοι βλέπουμε την ΕΕ ως ένα πρόγραμμα ειρήνης και αναγνωρίζουμε ότι η διεύρυνση είναι ένα από τα κύρια μέσα για να το πετύχουμε.

Η αυξανόμενη έλλειψη κοινωνικής δικαιοσύνης, ειδικά όσον αφορά τον εργασιακό τομέα και τις μελλοντικές προοπτικές για νεαρές γυναίκες και άνδρες, η υποβάθμιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των δικαιωμάτων των πολιτών σε περιόδους τρομοκρατίας, η αυξανόμενη επιρροή του οργανωμένου εγκλήματος, η πυρηνική παλινδρόμηση καθώς και η υποβάθμιση των οικολογικών κριτηρίων, και φυσικά το αδιέξοδο της ΕΕ σε θεσμικό επίπεδο είναι, ανάμεσα σε άλλα πράγματα, θέματα σοβαρού ενδιαφέροντος για τους Πράσινους σε όλη την Ευρώπη- εντός και εκτός της ΕΕ.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση για τους Πράσινους είχε και έχει ένα κύριο σκοπό: να κτίσει, μετά από αιώνες πολέμου και σύγκρουσης, διαρκή ειρήνη και συνεργασία ανάμεσα στα άτομα αυτής της ηπείρου, και μετά από αιώνες αποικιοκρατίας, να έχει μια θετική επίδραση στην παγκόσμια πολιτική. Ειδικά το δεύτερο, δεν έχει επιτευχθεί με τον τρόπο που οι Πράσινοι θα επιθυμούσαν.

Γι' αυτό ο στόχος αυτού του εγγράφου σχετίζεται με το ζήτημα και τα επείγοντα θέματα που βλέπουν οι Πράσινοι στο επίπεδο της Ένωσης, επειδή η κατάσταση και η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν αποφασιστική επιρροή όχι μόνο στο τι συμβαίνει μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση αλλά επίσης και στην ανάπτυξη άλλων μερών της Ευρώπης καθώς και σε άλλες ηπείρους.

1. Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΕ

Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μια ιστορική επιτυχία. Ποτέ στην ευρωπαϊκή ιστορία δεν υπήρξε ειρήνη για τόσα πολλά έθνη, για τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα. Από πολλές απόψεις, η ΕΕ έχει παίξει θετικό ρόλο για την πολιτική, την οικονομική, την κοινωνική και την περιβαλλοντική εξέλιξη στην Ευρώπη.

Η ΕΕ έχει συνεισφέρει στην επανένωση της Ευρώπης. Έπαιξε θετικό ρόλο στην προώθηση ειρηνικών λύσεων σε παρούσες διεθνείς συγκρούσεις. Στη διαδικασία ανάπτυξης ενός δυνατού περιβαλλοντικού πλαισίου πολιτικής, η ΕΕ έγινε διεθνής πρωτοπόρος για τη μετάβαση προς μια οικολογικά βιώσιμη κοινωνία, παρόλο που απομένει να γίνει ακόμη πολλή δουλειά.

Το σχέδιο για διεύρυνση της ΕΕ έχει οδηγήσει στη δημοκρατική σταθεροποίηση της ευρωπαϊκής περιοχής. Στην προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των δικαιωμάτων των μειονοτήτων, των πολιτικών κατά της διάκρισης και υπέρ της ισότητας των φύλων, η ΕΕ επέλεξε ένα προοδευτικό μονοπάτι. Η ιδιότητα μέλους της ΕΕ έχει οδηγήσει στον περιορισμό των οικονομικών ανισοτήτων ανάμεσα στις διάφορες ευρωπαϊκές χώρες, παρόλο που δεν έχει λυθεί το πρόβλημα της ανισότητας ανάμεσα στις χώρες της Ευρώπης.

Παρ' όλα αυτά, αυτή τη στιγμή η ΕΕ ως ένα πρόγραμμα ατόμων και κρατών βρίσκεται σε πολιτική κρίση. Αυτό έγινε ξεκάθαρο από το αποτέλεσμα των δημοψηφισμάτων στην Ολλανδία και Γαλλία. Αυτή τη στιγμή η συζήτηση για την ΕΕ κυριαρχείται από δυο προοπτικές που δεν είναι υποχρεωτικά αντιθετικές: Από τη μια πλευρά, υπάρχει σκεπτικισμός για την ΕΕ, την έλλειψη δημοκρατικής διαφάνειας, τη γραφειοκρατία της και γι' αυτό που αντιλαμβανόμαστε ως κυριαρχία των νεοφιλελεύθερων οικονομικών πολιτικών εντός της ΕΕ. Από την άλλη πλευρά, ο κόσμος ελπίζει ότι η ΕΕ θα διαφυλάξει το ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο με υψηλά κοινωνικά και περιβαλλοντικά πρότυπα, θα προστατεύσει τα δικαιώματα του καταναλωτή και θα μειώσει τις αρνητικές επιδράσεις της οικονομικής παγκοσμιοποίησης. Για την πρώτη προοπτική, η ΕΕ έχει προχωρήσει πολύ, για τη δεύτερη δεν έχει κάνει αρκετά. Και οι δυο όμως, συμφωνούν ότι η ΕΕ δεν είναι τόσο λειτουργική και αποτελεσματική όσο θα έπρεπε.

Μετά τη στασιμότητα στη διαδικασία του Συντάγματος, η πρόσφατη μείωση στο γενικό προϋπολογισμό της ΕΕ, που έχει επιβληθεί από τα Κράτη-Μέλη στο πλαίσιο των οικονομικών προοπτικών του 2007-2013, έδειξε το βάθος της κρίσης. Η ΕΕ αντιμετωπίζει δομικά προβλήματα και ελλείψεις που πρέπει να επιλυθούν. Η ΕΕ πρέπει να βρει ένα νέο ορισμό για το ρόλο της μέσα σε ένα πολιτικό πλαίσιο αυξανόμενης υποστήριξης σε συντηρητικές και ακόμη εθνικιστικές ιδεολογίες σε διάφορες χώρες-μέλη.

Η ΕΕ πληρώνει ένα βαρύ τίμημα για χρόνια έλλειψης πολιτικού θάρρους και οράματος πολιτικών αρχηγών πολλών Κρατών- Μελών. Ο τρόπος που οργανώνεται η διαδικασία λήψης αποφάσεων και η κατανομή δυνάμεων ανάμεσα στα διάφορα επίπεδα λήψης αποφάσεων στην ΕΕ με 25 κράτη-μέλη είναι προβληματικός. Οι εθνικές κυβερνήσεις έχουν τη δυνατότητα να μπλοκάρουν σημαντικές αποφάσεις που θα ήταν ένα βήμα μπροστά για τη διαδικασία ολοκλήρωσης, αποφάσεις που αντιπροσωπεύουν προτάσεις για το περιβάλλον, την κοινωνία και τις ζωές των πολιτών. Η επιλογή για διεύρυνση δεν έχει συνοδευτεί ικανοποιητικά από την ενδυνάμωση της κοινωνίας των πολιτών, των δημοκρατικών διαδικασιών και των θεσμών. Οι συνθήκες του Άμστερνταμ και της Νίκαιας έχουν χάσει σημαντικές ευκαιρίες για βελτίωση της λειτουργίας της ΕΕ.

Η ΕΕ αντιμετωπίζει ένα δημοκρατικό έλλειμμα σε διάφορα επίπεδα. Σε διάφορες χώρες πολιτικοί χρησιμοποιούν την ΕΕ ως αποδιοπομπαίο τράγο για τις αποφάσεις και πολιτικές τους. Σημαντικά θέματα ή τομείς των ευρωπαϊκών αποφάσεων ξεφεύγουν από το δημοκρατικό έλεγχο σε εθνικό ή ευρωπαϊκό επίπεδο και παραμένουν σταθερά στα χέρια των Κυβερνήσεων και των διοικήσεων των κρατών-μελών. Ο διαχωρισμός των αρμοδιοτήτων στα διάφορα επίπεδα συνέβαλε στο γεγονός ότι η ΕΕ προσπαθεί να κάνει πολλά σε ορισμένους τομείς και μπορεί να κάνει πολύ λίγα σε άλλους. Το αποτέλεσμα των δημοψηφισμάτων έδειξαν ότι μεγάλα μέρη του ευρωπαϊκού πληθυσμού δεν αναγνωρίζουν τους εαυτούς τους στις πολιτικές που επιδιώκονται εν ονόματι της ΕΕ. Για πολλούς Ευρωπαίους πολίτες η ΕΕ έχει, όπως πολλές κυβερνήσεις, διαλέξει τον ανταγωνισμό αντί τη συνεργασία, πράγμα που οδήγησε σε μια αποξένωση από τα θετικά στοιχεία της ευρωπαϊκής διαδικασίας ένταξης. Πολλοί Ευρωπαίοι πολίτες έχουν την εντύπωση ότι δεν μπορούν να επηρεάσουν το τι συμβαίνει στην ΕΕ, ενώ δυνατά οικονομικά λόμπι έχουν άμεση πρόσβαση στη διαδικασία λήψης αποφάσεων.

Στη δομή της και στις διαδικασίες της η ΕΕ έχει προτιμήσει και επενδύσει σε ένα ανταγωνιστικό μοντέλο ανάπτυξης αντί για την προώθηση ενός Ευρωπαϊκού Μοντέλου αλληλεγγύης.

Η αντίθεση του «σκληρού νόμου» των κανόνων του χρήματος από τη μια, και του «μαλακού νόμου» της μεθόδου ανοικτού συντονισμού στις κοινωνικές πολιτικές από την άλλη, είναι αστήρικτη. Αν το ευρωπαϊκό σχέδιο θέλει να πείσει τους πολίτες, αυτό το αδιέξοδο πρέπει να επιλυθεί.

Τα επιχειρήματα που χρησιμοποιούνται από μια αυξανόμενη ομάδα πολιτικών σε σχέση με τη διεύρυνση είναι ανησυχητικά. Δεν μπορούμε να θέλουμε μια ευρεία διεύρυνση και να μη θέλουμε να επενδύσουμε το αναγκαίο ποσό λεφτών. Η θέση ότι η αλληλεγγύη μπορεί να αναβληθεί ή να αποφευχθεί είναι μια επικίνδυνη στρατηγική, που μπορεί να οδηγήσει σε βραχυπρόθεσμα (εθνικά) πολιτικά πλεονεκτήματα, αλλά μπορεί να προκαλέσει ένα βαρύ πολιτικό τίμημα μακροπρόθεσμα, π.χ. όσον αφορά θέματα ασφάλειας. Είναι εξίσου σημαντικό η ΕΕ να μελετά περισσότερο και τους νικητές και τους χαμένους τρεχουσών πολιτικών (πχ της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής), και να διορθώνει εκείνες τις διαδικασίες ή κανόνες που οδηγούν σε διαστρέβλωση των μηχανισμών αλληλεγγύης ανάμεσα στα μέλη της ΕΕ.

Η κρίση στο ευρωπαϊκό σχέδιο μπορεί να έχει να κάνει σε μεγάλο βαθμό με πιο σημαντικά προβλήματα της παγκοσμιοποίησης. Ο τρόπος που η διαδικασία παγκοσμιοποίησης οργανώνεται έχει οδηγήσει σε ένα βαθύ φόβο στους πολίτες. Οι κοινωνικές «βεβαιότητες» εξατμίζονται, μαζί με την εμπιστοσύνη που είχαν οι πολίτες στους θεσμούς. Η διαδικασία κυρίως της οικονομικής παγκοσμιοποίησης χρειάζεται μια πιο δυνατή πολιτική απάντηση. Οι Ευρωπαίοι πολιτικοί δεν μπορούν να πείσουν τους πολίτες για την προστιθέμενη αξία της ΕΕ για αυτό το θέμα. Στα μάτια πολλών, η ΕΕ φαίνεται να είναι η κινητήριος δύναμη μιας αρνητικής διαδικασίας παγκοσμιοποίησης αντί να είναι η λύση για τα προβλήματα των πολιτών. Αυτό έγινε ξεκάθαρο, για παράδειγμα, στη συζήτηση για τη νεοφιλελεύθερη «Οδηγία Bolkestein για τις υπηρεσίες», για την οδηγία για τις λιμενικές υπηρεσίες, για την οδηγία χρόνου εργασίας, την πίεση της Επιτροπής να ανοίξει την αγορά για Γενετικά Τροποποιημένους Οργανισμούς.

Θεμελιωδώς, οι συνέπειες ενός μη βιώσιμου τρόπου ζωής δεν μπορούν να αγνοηθούν ή να εξαχθούν στην άλλη πλευρά του κόσμου ή σε μελλοντικές γενιές. Μέχρι πρόσφατα οι πλούσιες χώρες της (Δυτικής) Ευρώπης πέτυχαν να κρατήσουν τα αρνητικά της παγκοσμιοποίησης έξω από τις πόρτες τους. Αυτό δεν είναι πλέον αλήθεια. Μόνο η επιλογή για οικολογική δικαιοσύνη, που σημαίνει ότι αυτές οι ίδιες ευρωπαϊκές χώρες θα πρέπει να μειώσουν δραματικά το οικολογικό τους αποτύπωμα ως προϋπόθεση για μια δίκαιη και βιώσιμη ανάπτυξη άλλων μερών του κόσμου, μπορεί να ανοίξει την πόρτα σε ένα πιο ασφαλές και δίκαιο μέλλον.

2. ΤΟ ΠΡΑΣΙΝΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΜΑΣ ΟΡΑΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Δεν χρειαζόμαστε μια πολιτικά και οικονομικά καλώς ενσωματωμένη ΕΕ ως ένα απαραίτητο παράγοντα σε κύριους τομείς πολιτικής και κύριους πράσινους στόχους. Θέλουμε αυτούς τους τομείς να οριστούν ξεκάθαρα. Θέλουμε να διασφαλίσουμε ότι υπάρχουν αποτελεσματικές, διαφανείς και δημοκρατικές δομές λήψης αποφάσεων ώστε να μπορέσουμε να το πετύχουμε αυτό. Υπάρχουν επίσης τομείς όπου η λήψη αποφάσεων θα έχει άριστα αποτελέσματα εάν γίνεται σε εθνικό, περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο.

Για εμάς τους Πράσινους η ΕΕ είναι ένα πρόγραμμα ειρήνης και ένας διεθνής παράγοντας για την ειρήνη και τα ανθρώπινα δικαιώματα. Η ΕΕ πρέπει να υποστηρίξει ένα βιώσιμο μέλλον. Η ΕΕ πρέπει να πάρει θέση όσο αφορά το ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο. Η ΕΕ πρέπει να βελτιώσει τα δικαιώματα των καταναλωτών και την προστασία της υγείας.

Για μας τους πράσινους η ΕΕ είναι ένα σχέδιο ειρήνης και ένας διεθνής προασπιστής της ειρήνης και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η ΕΕ πρέπει να λάβει θέση για ένα αειφόρο μέλλον. Η ΕΕ πρέπει να διαφυλάξει το ευρωπαϊκό κοινωνικό μας μοντέλο. Η ΕΕ πρέπει να ενισχύσει τα δικαιώματα των καταναλωτών και την προστασία της υγείας. Το οικονομικό όραμα της ΕΕ πρέπει να αντλεί έμπνευση από ένα πράσινο οικονομικό όραμα

βασισμένο στον επαναπροσδιορισμό της οικονομίας μέσω οικολογικών και κοινωνικών αρχών. Η ΕΕ πρέπει να επαναπροσδιορίσει τους οικονομικούς της στόχους έτσι ώστε η προστασία του περιβάλλοντος και το κοινό καλό των ανθρώπων να υπερβαίνει τα ιδιωτικά συμφέροντα. Η ΕΕ πρέπει να παίξει ένα πρωταρχικό ρόλο για μια δίκαιη παγκοσμιοποίηση. Η ΕΕ πρέπει να υπερασπίζεται τη δημοκρατία, τη διαφορετικότητα, την ισότητα σε όλα τα επίπεδα και το κράτος δικαίου.

Ένα Πρόγραμμα Ειρήνης

Η ειρήνη στην ΕΕ έχει γίνει η «φυσιολογική κατάσταση», που είναι μια ιστορική επιτυχία στην ΕΕ. Η πρόσφατη διεύρυνση και η ευρωπαϊκή επανένωση σταθεροποιεί το ρόλο της ΕΕ ως εγγυήτρια ειρήνης. Η ΕΕ πρέπει επίσης να αναπτύξει μια νέα πολιτική καλής γειτονίας για να εφαρμόσει τις υποχρεώσεις για τη δημιουργία μιας γερής βάσης για κοινή ασφάλεια με όλες τις γείτονες χώρες που δεν θα μπουν στην ΕΕ.

Η αλληλεγγύη, που εκφράζεται με πιο δυνατούς και αποτελεσματικούς δημοκρατικούς θεσμούς, είναι απαραίτητη αν θέλουμε ειρήνη, δικαιοσύνη και ασφάλεια για τις παρούσες και τις μελλοντικές γενιές. Η διεθνής κοινότητα επίσης αναμένει από την Ευρώπη να παίξει ένα παγκόσμιο ρόλο για την ειρήνη και για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Ένας μονοπολικός κόσμος με μια χώρα ως «σερίφη» δεν είναι ένας ασφαλής κόσμος, ούτε ένας κόσμος πολυπολικών συγκρούσεων. Οι ευρωπαϊκές χώρες πρέπει να συνεργαστούν για να επιτύχουν στη βάση της πολυπλευρικότητας, με προτεραιότητα την πρόληψη, τον αφοπλισμό και την επίλυση συγκρούσεων χωρίς τη χρήση στρατιωτικών μέσων.

Ένα Βιώσιμο Μέλλον

Ενώ η κατάσταση δεν είναι τέλεια, η σύσταση σχετικά ψηλών περιβαλλοντικών προτύπων στην ΕΕ είναι μια από τις επιτυχίες της. Η ΕΕ πρέπει να είναι το μέρος όπου δημιουργείται ένα βιώσιμο και δίκαιο μέλλον. Εξαρτάται από την ΕΕ να κάνει συστηματικά πράσινες επιλογές στα περιβαλλοντικά θέματα, στα θέματα ενέργειας, μεταφοράς, γεωργίας, καταναλωτών και επιστήμης. Η Περιβαλλοντική Πολιτική είναι επίσης μια πολιτική οικονομικής πρωτοτυπίας και δημιουργεί θέσεις εργασίας και οικονομικές ευκαιρίες. Η επένδυση στην οικονομική βιωσιμότητα είναι επένδυση στη δικαιοσύνη και την ασφάλεια. Άρα χρειαζόμαστε φιλόδοξους πολιτικούς στόχους και εργαλεία για να μειώσουμε τις κλιματικές αλλαγές, να δημιουργήσουμε βιώσιμα συστήματα διακίνησης, να διατηρήσουμε και να ενδυναμώσουμε τη βιοποικιλότητα και να δημιουργήσουμε μια βιώσιμη γεωργία λαμβάνοντας υπόψη την πράσινη παγκόσμια προοπτική, και να υποστηρίξει μια πολιτική έρευνας που αποσκοπεί σε μια πιο βιώσιμη ανάπτυξη.

Ενδυναμώνοντας το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Μοντέλο

Η ευρεία πλειοψηφία των Ευρωπαίων υποστηρίζουν την ευρωπαϊκή κοινωνική παράδοση, η οποία δίνει μεγάλη αξία στην κοινωνική δικαιοσύνη, τις δημόσιες υπηρεσίες, τη δικαιοσύνη ανάμεσα στα φύλα, τα δικαιώματα εργατών και καταναλωτών και την περιβαλλοντική προστασία και προστασία της υγείας. Η διατήρηση αυτής της παράδοσης σε ένα συναγωνιστικό κόσμο δεν μπορεί να επιτευχθεί μόνο σε εθνικό επίπεδο. Για να προστατεύσουμε αυτή την παράδοση και να την αναπτύξουμε σε ένα κοινό ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο πρέπει να μάθουμε από τις διαφορετικές εθνικές εμπειρίες.

Η δύναμη της ΕΕ θα είναι αναγκαία για την εξισορρόπηση της ανάγκης για αυξημένη καινοτομία, αποτελεσματικότητα και ανταγωνιστικότητα με τις αξίες του ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου. Δε θέλουμε να απομονώσουμε την Ευρώπη από τον υπόλοιπο κόσμο. Ούτε θέλουμε να επιδιώξουμε και να εξαγάγουμε ένα τρόπο ζωής που επιβαρύνει τόσο πολύ τον πλανήτη μας. Επομένως, το να έχουμε να κάνουμε με την περιβαλλοντική

πρόκληση είναι ένα θέμα κοινωνικής δικαιοσύνης, τόσο εντός των δικών μας κοινωνιών όσο και παγκόσμια.

Τα Δικαιώματα των Καταναλωτών και η Προστασία της Υγείας

Ανεξάρτητα από το εάν είναι γρίπη των πτηνών ή διοξίνη, σε στιγμές κρίσης οι καταναλωτές περιμένουν από την ΕΕ να παίξει ένα ρόλο στην προστασία των δικαιωμάτων τους και της ζωντάνιας τους. Η εγγύηση των δικαιωμάτων των καταναλωτών σε μια ανοιχτή αγορά είναι εξίσου σημαντική με την απαίτησή τους για ασφαλή τρόφιμα απαλλαγμένα από Γενετικά Τροποποιημένους Οργανισμούς. Η ΕΕ είναι ένα απαραίτητο εργαλείο για την προστασία των καταναλωτών και της υγείας, ένας ρόλος που τα κράτη-μέλη δεν μπορούν πλέον να παίξουν αποτελεσματικά. Η αρχή της Πρόληψης πρέπει να εφαρμόζεται σε όλη την τροφική αλυσίδα και ξεκάθαροι κανόνες αναφορικά με την ευθύνη πρέπει να εφαρμόζονται αναφορικά με τους Γενετικά Τροποποιημένους Οργανισμούς. Μια πραγματικά ευρωπαϊκή πολιτική σε όλα τα θέματα που αναφέρονται εδώ θα απαιτήσει μια δυνατή εκτελεστική δύναμη που θα αφηφήσει την πίεση των διεθνών συνεργασιών και των κυβερνήσεων αν χρειάζεται, και θα συνεργάζεται με τις αναπτυσσόμενες χώρες για την αλλαγή των κανόνων σε διεθνή σώματα.

Ένα Πράσινο Οικονομικό Όραμα για την Ευρώπη

Η ανταγωνιστικότητα πρέπει να ορίζεται ανάλογα με αρχές γενικού οφέλους, συγκεκριμένα με την περιβαλλοντική προστασία και την κοινωνική συνοχή. Για τους Πράσινους, η κοινή πρόοδος στην επιδίωξη του γενικού οφέλους και ειδικά της περιβαλλοντικής προστασίας και της κοινωνικής συνοχής έρχεται πριν τον ανταγωνισμό και την ανταγωνιστικότητα.

Μια κεντρική Πράσινη εστία της οικονομικής μας πολιτικής είναι η στρατηγική μας για τη μείωση της εξάρτησης από τα ορυκτά καύσιμα, ειδικά της εξάρτησης από το πετρέλαιο και την εγγύηση ενός συστήματος ενέργειας απαλλαγμένο από πυρηνικά.

Επιδιώκουμε ένα μονοπάτι καινοτομίας το οποίο συνδυάζει την αποτελεσματικότητα της ενέργειας, την διαφύλαξη της ενέργειας και την ανάπτυξη των ανανεώσιμων ενεργειών. Για τους Πράσινους η κατάργηση της πολιτικής τ και στρατιωτικής πυρηνικής τεχνολογίας είναι απόλυτη προτεραιότητα. Για να λύσουμε το πρόβλημα της προμήθειας ενέργειας πρέπει να αλλάξουμε τον τρόπο ζωής μας και τα πρότυπα κατανάλωσης. Η ΕΕ πρέπει να παίξει ένα πιο δραστήριο ρόλο σε αυτό τον τομέα πολιτικής. Με μια ενιαία αγορά και το ευρώ ως κοινό νόμισμα μιας πλειοψηφίας κρατών-μελών, είναι απαραίτητη περισσότερη ευρωπαϊκή οικονομική συνεργασία και ούτε η οικολογική βιωσιμότητα ούτε η κοινωνική συνοχή δεν μπορεί να επιτευχθεί χωρίς αυτήν. Η παύση του επικίνδυνου ανταγωνισμού φόρου είναι ένα μέρος αυτού του καθήκοντος.

Ένας παγκόσμιος Παίχτης για μια πιο δίκαιη Παγκοσμιοποίηση

Χρειαζόμαστε την ΕΕ ως ένα δυνατό παγκόσμιο παίχτη για την προώθηση μιας παγκοσμιοποίησης οικολογικά βιώσιμης και βασισμένης στην αλληλεγγύη. Οι Πράσινοι υποστηρίζουν το δίκαιο εμπόριο. Υποστηρίζουμε την εισαγωγή ενός φόρου τύπου «Tobin» σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Θέλουμε η ΕΕ να συνεργαστεί με αναπτυσσόμενες χώρες και αναδυόμενες πολιτικές δυνάμεις για την προώθηση μιας βιώσιμης ανάπτυξης, με τη συμμετοχή της πολιτικής κοινωνίας. Η παγκοσμιοποίηση της ροής κεφαλαίου χρειάζεται επίσης μια παγκοσμιοποίηση της δημοκρατικής πολιτικής. Αυτό σημαίνει ένα πιο δυνατό ρόλο για τα Η.Ε., το διεθνές κράτος δικαίου και την υποστήριξη της διεθνούς δικαιοσύνης.

Δημοκρατία, Διαφορετικότητα, Μετανάστευση και Κράτος Δικαίου

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση χρήζει βελτίωσης σε θέματα δημοκρατικών διαδικασιών. Παρόλα ταύτα, η ΕΕ έχει παίξει και συνεχίζει να παίζει ένα σημαντικό ρόλο για τη διασφάλιση και απαίτηση των δημοκρατικών διαδικασιών και θεσμών στα κράτη-μέλη, καθώς και την ενδυνάμωση των γυναικών. Αυτό το θετικό αποτέλεσμα ισχύει για παλιά και καινούρια κράτη-μέλη. Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, ο Καταστατικός Χάρτης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής και η διαδικασία παραπόνων είναι σημαντικά εργαλεία για την προστασία των δικαιωμάτων των πολιτών. Ιστορικές, πολιτιστικές, εθνικές και γλωσσολογικές μειονότητες πρέπει να αναγνωριστούν από τα κράτη-μέλη της ΕΕ. Η ΕΕ πρέπει επίσης να συντονίσει τα κράτη-μέλη της στη μάχη για τα ανθρώπινα δικαιώματα, ειδικά κατά του ρατσισμού, της ομοφυλοφιλοφοβίας, της ξενοφοβίας, κατά των διακρίσεων σε βάρος των ηλικιωμένων, κατά του αντι-ισλαμισμού και του αντι-σημιτισμού, καθώς επίσης και στην εγγύση για ανθρωπιστικά πρότυπα για πρόσφυγες, για κανονισμούς για την ένταξη των μεταναστών και για το κράτος δικαίου για τη μάχη κατά της διεθνούς τρομοκρατίας και του οργανωμένου εγκλήματος. Ειδική σημασία πρέπει να δοθεί στη Συνθήκη της Ρώμης καθώς υπόκεινται σε διάκριση, ντε φάκτο ή με βάση το νόμο, σε διάφορα μέρη της Ευρώπης.

3. ΜΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΗ ΕΕ

Η Ευρώπη πρέπει να επαναπροσδιορίσει τη δημοκρατία σε ένα υπερεθνικό περιβάλλον, εφόσον η Ένωση είναι μια οντότητα που συνδυάζει τα στοιχεία ενός διεθνούς οργανισμού και ενός ενσωματωμένου συστήματος. Εξασκεί άμεσα αυτές τις δυνάμεις που της έχουν χορηγηθεί, αλλά ακόμη δεν αναγνωρίζεται ως μια πλήρως νόμιμη δημοκρατία από τους πολίτες της. Η ευρωπαϊκή Συνταγματική Συνθήκη θα μπορούσε να αποτελέσει μια ατελή απάντηση στο έλλειμμα δημοκρατικοποίησης της Ένωσης και πρέπει να συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για τη δημιουργία ενός σταθερού συνταγματικού πλαισίου για την ΕΕ.

Ο κοινός στόχος των συνταγμάτων όλων των Κρατών-Μελών είναι να διασυνδέσουν την όποια άσκηση εξουσίας με εγγυημένα θεμελιώδη και πολιτικά δικαιώματα, με τη δημοκρατική νομιμότητα, με το διαχωρισμό δυνάμεων ανάμεσα στους νομοθετικούς, εκτελεστικούς και δικαστικούς τομείς της κυβέρνησης, μες το διαχωρισμό θρησκείας και κράτους, με τη δημόσια φύση της νομοθεσίας, με κοινοβουλευτικό και κυβερνητικό δικαστικό έλεγχο κάθε πράξης και μες τη διατήρηση του κράτους δικαίου. Όλες αυτές οι θεμελιώδεις αρχές δημοκρατικής τάξης πρέπει να είναι επίσης αναγνωρίσιμες σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δεν μπορούν να εφαρμοστούν μέσω ενός συστήματος λήψης αποφάσεων θεμελιωμένου σε διακυβερνητική συνεργασία.

Χρειαζόμαστε μια φιλόδοξη και σταθερή συνταγματική συνθήκη. Πέραν από τον Καταστατικό Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, εμείς οι Πράσινοι επικεντρωνόμαστε σε ισχυρά κοινοβουλευτικά δικαιώματα, στην αλληλεγγύη, σε δικαστικές εγγυήσεις, στην πρωτοβουλία του πολίτη και τα ευρωπαϊκά δημοψηφίσματα ως κύρια στοιχεία της νέας συνταγματικής τάξης για την οποία δεσμευόμαστε. Εμείς οι Πράσινοι επαναλαμβάνουμε τη δέσμευση μας για μια ενδυναμωμένη κοινοβουλευτική δημοκρατία, για διαφάνεια και κράτος δικαίου για παγιωμένα θεμελιώδη δικαιώματα, την πρωτοβουλία του πολίτη και τα ευρωπαϊκά δημοψηφίσματα ως κύρια στοιχεία για τη μελλοντική συνταγματική συμφωνία.

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Όλα τα νομοθετικά διατάγματα της ΕΕ πρέπει να υιοθετούνται, όπως έχουν προταθεί εξ αρχής από τη Σύμβαση, δημοσίως από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Νομοθετικό Συμβούλιο. Για την Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφαλείας, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρέπει να έχει την εξουσία να δίνει δεσμευτικές κατευθυντήριες γραμμές και να συναποφασίζει για τη διανομή του προϋπολογισμού. Ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου πρέπει να ενδυναμωθεί κατά τη διάρκεια της διαπραγμάτευσης και της έγκρισης Διεθνών Συνθηκών. Ως ένας κλάδος της νομοθεσίας, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρέπει να έχει, μαζί με την Επιτροπή, το δικαίωμα πρωτοβουλίας αναφορικά με την ευρωπαϊκή νομοθεσία. Για να αποκλειστεί το ενδεχόμενο τα Κράτη-Μέλη να μπλοκάρουν την Ένωση μέσω βέτο, το Νομοθετικό Συμβούλιο να αποφασίζει για όλα τα θέματα κοινής νομοθεσίας μέσω ψηφοφορίας με ειδική πλειοψηφία.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το νομοθετικό Συμβούλιο έχουν ίσο δικαίωμα ελέγχου της άσκησης της εκτελεστικής αρμοδιότητας της Επιτροπής. Η θητεία της Επιτροπής να συνδέεται με τη νομοθετική περίοδο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Ο Πρόεδρος της Επιτροπής να εκλέγεται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και να εγκρίνεται από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Η Επιτροπή, συμπεριλαμβανομένου και του Υπουργού Εξωτερικών και κάθε ξεχωριστού μέλους να είναι υπεύθυνη για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Ο Πρόεδρος της Επιτροπής να έχει μια γενική πλήρη εξουσία σε σχέση με τους/τις συναδέλφους του.

Εθνικά Κοινοβούλια

Τα εθνικά κοινοβούλια έχουν να παίξουν ένα δυνατό και ενεργό ρόλο στην πολιτική ζωή της ΕΕ. Η επιτυχής τους ανάμειξη στη νομοθετική διαδικασία της ΕΕ είναι το κλειδί για μια αυξημένη διαφάνεια και μια ευρύτερη δημόσια αποδοχή από τους πολίτες. Η επιτυχής ανάμειξη δεν πρέπει να περιορίζεται στον πολιτικό έλεγχο των πράξεων της κυβέρνησης τους εντός της ευρωπαϊκής αρένα. Πρέπει να παίζουν ένα ενεργό ρόλο στην εφαρμογή της αρχής της επικουρικότητας. Ο ευρωπαϊκός τους ρόλος πρέπει να ξεκινά με μια έγκαιρη ανάλυση και ανταλλαγή απόψεων και, στην περίπτωση οδηγίας, να τελειώνει με μια λεπτομερή και εντός των καθορισμένων χρονικών πλαισίων προσαρμογή της νομοθεσίας στο εθνικό επίπεδο. Πρέπει επίσης να συμμετέχουν σε συστατικές συνελεύσεις ετοιμάζοντας αλλαγές για οποιαδήποτε σημαντική συνταγματική αναθεώρηση.

Επικουρικότητα

Η δημοκρατία στην ΕΕ εμφανίζεται σε διαφορετικά επίπεδα: πόλεις και δήμοι, επαρχίες, κράτη-μέλη και η κοινή Ένωση. Η επικουρικότητα είναι μια βασική αξία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Παρόλα αυτά οι Ευρωπαίοι Πράσινοι προειδοποιούν για την παρούσα τάση της ταύτισης της αρχής της επικουρικότητας με την αρχή της γενικής επανεθνικοποίησης. Η νομοθεσία της ΕΕ πρέπει να βρίσκεται σε πλήρη συνοχή με την αρχή της επικουρικότητας. Βάσει της φύσης του, το Νομοθετικό Συμβούλιο, ως ένα σώμα κρατών, θα έχει μια ειδική πολιτική ευθύνη για να διατηρήσει την επικουρικότητα. Το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να κρίνει τις εφέσεις που προσβάλλουν την εφαρμογή της αρχής της επικουρικότητας ή τις συγκρούσεις των αρμοδιοτήτων στα όργανα της ΕΕ, τα κράτη-μέλη και τις συνταγματικά αναγνωρισμένες περιοχές των κρατών-μελών.

Πολιτικά Κόμματα

Τα ευρωπαϊκά κόμματα πρέπει να παίζουν ένα σημαντικό ρόλο στην προώθηση ευρωπαϊκής πολιτικής συγχώνευσης. Εμείς οι Πράσινοι υποστηρίζουμε τις δια-εθνικές λίστες. 10% των θέσεων για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα έπρεπε να καταμεριστεί σε πανευρωπαϊκές λίστες. Έτσι στις ευρωπαϊκές εκλογές ο κάθε πολίτης δίνει δύο ψήφους, μια για ένα εθνικό κόμμα, την άλλη για ένα ευρωπαϊκό κόμμα. Τα ευρωπαϊκά κόμματα

μπορούν να υποδείξουν τον καλύτερο υποψήφιο στη λίστα τους για την προεδρία της Επιτροπής. Αυτό θα αυξήσει τη βαρύτητα των ευρωπαϊκών εκλογών.

Δικαστήριο

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο να είναι επίσης το συνταγματικό δικαστήριο της Ένωσης. Η συνολική εφαρμογή του νόμου της Ένωσης να υπόκειται στη δικαιοδοσία του, συμπεριλαμβανομένων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η πιθανότητα αναπομπής στο Δικαστήριο να βελτιωθεί σημαντικά, για να συμπεριλάβει πολίτες των οποίων τα δικαιώματα παραβιάζονται και συλλογικές πράξεις περιβαλλοντικών και κοινωνικών Μη Κυβερνητικών Οργανισμών. Κάθε πράξη στο πλαίσιο των Συνθηκών να υπόκειται στη δικαιοδοσία του. Όλα τα μέλη του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου πρέπει να επιβεβαιωθούν από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μετά από ακροάσεις.

Η Απευθείας Συμμετοχή του Πολίτη

Η συμμετοχή των Ευρωπαίων πολιτών στη λήψη αποφάσεων να είναι εγγυημένη από τη συμπερίληψη του δικαιώματος της πρωτοβουλίας των πολιτών, καθώς και του ευρωπαϊκού δημοψηφίσματος. Ένας προκαταρκτικός νόμος με τουλάχιστον ένα εκατομμύριο υπογραφές από ένα αριθμό Κρατών-Μελών μπορεί να σταλεί στην Επιτροπή για να πάρει μια νομοθετική πρωτοβουλία, με την προϋπόθεση ότι το τελευταίο είναι συμβατό με το Σύνταγμα και, πιο συγκεκριμένα, με το Καταστατικό Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Η πρωτοβουλία των πολιτών δεν θα επηρέαζε το δικαίωμα πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Επιτροπής, αλλά υποχρεώνει και τους δυο οργανισμούς να δράσουν, ή στην περίπτωση που αποφασίσουν να μην ακολουθήσουν την απαίτηση της αίτησης μέσω ψηφοφορίας με ειδική πλειοψηφία, να εξηγήσουν δημοσίως τους λόγους δίχως αδικαιολόγητη καθυστέρηση.

4. ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗ ΔΙΕΥΡΥΝΣΗ ΤΗΣ ΕΕ

Η διεύρυνση της ΕΕ από τις αρχικές 6 στις παρούσες 25 είναι μια επιτυχία· παρ' όλα αυτά, χωρίς λύση της παρούσας συνταγματικής κρίσης της ΕΕ δεν θα υπάρχει μελλοντική διεύρυνση πέραν από τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία λόγω των νομικών εμποδίων από τη Συνθήκη της Νίκαιας.

Η ΕΕ δίκαια επιμένει στις δεσμεύσεις της προς την Κροατία και την Τουρκία. Καλωσορίζουμε την αρχή των διαπραγματεύσεων με αυτές τις δυο χώρες. Ήμαστε πάντα ξεκάθαροι στον εντοπισμό αδυναμιών και ανεπαρκειών στις μεταρρυθμίσεις σε αυτές τις χώρες και σίγουρα θα συνεχίσουμε να έμπιστοι αλλά κριτικοί υποστηρικτές και των δυο χωρών. Η διαδικασία των διαπραγματεύσεων ένταξης εκ φύσεως είναι ανοιχτή, αλλά ο στόχος είναι η ιδιότητα μέλους. Όπως και στο παρελθόν, θα καλωσορίζαμε ενδεχόμενες αποφάσεις της Ελβετίας, Νορβηγίας και Ισλανδίας για να γίνουν μέλη.

Η ευρωπαϊκή προοπτική για τα Δυτικά Βαλκάνια πρέπει να κρατηθεί ζωντανή: η σταθεροποίηση και η ειρήνη στα Βαλκάνια πρέπει να παραμείνει κύρια προτεραιότητα για την ΕΕ τα επόμενα χρόνια. Ως εκ τούτου επιθυμούμε η ΕΕ να έχει μια κοινή στρατηγική για την περιοχή. Το επίπεδο της περιφερειακής συνεργασίας ανάμεσα στις χώρες των Δυτικών Βαλκανίων είναι μια σημαντική ένδειξη της ετοιμότητάς τους για να γίνουν μέλη της ΕΕ, αλλά τελικά κάθε χώρα πρέπει να κριθεί με τα δικά της προσόντα και να διαπραγματευτεί την ένταξή της σύμφωνα με ένα ξεχωριστό χρονοδιάγραμμα.

Σήμερα, μια πιθανή αρχή συζητήσεων ένταξης της Ουκρανίας ή ακόμη άλλων ανατολικών ευρωπαϊκών χωρών βρίσκεται πίσω από τον ιστορικό ορίζοντα. Αναμένουμε να δούμε αν αυτό θα αλλάξει τα επόμενα 25 χρόνια. Υπάρχει μια ευρωπαϊκή προοπτική

για την Ουκρανία, τη Λευκορωσία και τη Μολδαβία. Η χρονική προοπτική για αυτές τις χώρες όμως, θα φανεί μακροπρόθεσμα, και εξαρτάται από την ουσιαστική πρόοδο των θεσμικών μεταρρυθμίσεων της ΕΕ. Εντωμεταξύ η ΕΕ δεν πρέπει να διστάζει να ενδυναμώσει τη συνεργασία με αυτές τις χώρες.

Για τους Πράσινους τα κριτήρια που τέθηκαν στην Κοπεγχάγη το 1993 είναι τα κύρια σημεία αναφοράς για την ετοιμότητα οποιασδήποτε υποψήφιας για ένταξη χώρας . Αυτά τα κριτήρια δεν είναι διαπραγματεύσιμα.

5. (ΠΩΣ) ΘΑ ΕΧΟΥΜΕ ΜΙΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΣΥΝΘΗΚΗ;

Εμείς οι Πράσινοι είμαστε πεπεισμένοι ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση χρειάζεται περισσότερο μια συνταγματική διευθέτηση που ενδυναμώνει την κοινοβουλευτική δημοκρατία, τη διαφάνεια και το κράτος δικαίου, εδραιώνει τα θεμελιώδη δικαιώματα, αναπτύσσει την ιδιότητα του πολίτη και αυξάνει την ικανότητα της Ένωσης να δρα αποτελεσματικά εσωτερικά και εξωτερικά.

Κατά την άποψη μας, η Ευρωπαϊκή Ένωση χρειάζεται να επαναπροωθήσει τη συνταγματική διαδικασία, ταυτοχρόνως με τη ριζική βελτίωση της πολιτικής της απόδοσης. Η δημοκρατικοποίηση και περαιτέρω βήματα για εγκαθίδρυση μιας Ευρωπαϊκής συνταγματικής συνθήκης πρέπει να συνδυάζεται με μια αλλαγή πολιτικού προσανατολισμού της Ένωσης, με την υιοθεσία πολιτικών πρωτοβουλιών και κανόνων που να ανταποκρίνονται επαρκώς στους φόβους και τις ανάγκες του πληθυσμού. Αυτό περιλαμβάνει, ανάμεσα σε άλλα, τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι πολίτες στους κοινωνικούς, οικονομικούς, ενεργειακούς και περιβαλλοντικούς τομείς. Η αποδοχή της Ένωσης θα αυξηθεί μόνο εάν οι πολίτες νιώσουν ότι η ΕΕ δεν επικεντρώνεται μόνο στη συμπλήρωση της ενιαίας αγοράς, αλλά και στο καταλληλότερο εργαλείο για ανταπόκριση στις παρούσες προκλήσεις.

Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας επικύρωσης έγινε φανερό ότι ουσιαστικά μέρη του Συντάγματος δεν ήταν πραγματικά αντιφατικά. Ο Καταστατικός Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, η πλειοψηφία του πρώτου μέρους και μια σειρά καινοτομιών στο τρίτο μέρος του Συντάγματος, έχουν τύχει μικρής ή καθόλου κριτικής κατά τη διάρκεια της διαδικασίας επικύρωσης. Επιπρόσθετα, είναι αναγκαίο να βρούμε μια ευρεία συναίνεση σχετικά με συγκεκριμένες βελτιώσεις όπως η ενδυνάμωση των πρωτοβουλιών των πολιτών, η εισαγωγή ενός ευρωπαϊκού δημοψηφίσματος, η επανόρθωση της αντίφασης ανάμεσα στους κοινωνικούς στόχους.

Δεν πιστεύουμε στη λύση που έχει προταθεί πρόσφατα από τους Συντηρητικούς και τους Σοσιαλδημοκράτες που βασίζεται στην προσθήκη ενός πρωτόκολλου για κάθε χώρα που έχει απορρίψει το Σύνταγμα, υποθέτοντας ότι αυτό θα επιτρέψει την υπερπήδηση του εμποδίου που έχει δημιουργηθεί από το αρνητικό δημοψήφισμα στη Γαλλία και στην Ολλανδία. Μια συνταγματική κρίση της διάστασης που αντιμετωπίζουμε δεν μπορεί να ξεπεραστεί με το να ακολουθούμε τα προηγούμενα της λύσης που βρέθηκε για την αντιμετώπιση αρνητικών δημοψηφισμάτων στη Δανία και/ ή στην Ιρλανδία το παρελθόν.

Συγχρόνως απορρίπτουμε όλες τις προτάσεις για συνέχιση της παρούσας Συνθήκης της Νίκαιας προσαρμόζοντας την για να καταστεί λειτουργική, σε περίπτωση που οι διαπραγματεύσεις ένταξης με την Κροατία και άλλες Βαλκανικές χώρες ολοκληρωθούν.

Οι Πράσινοι είναι πεπεισμένοι ότι θα χρειαστούμε μια νέα Σύμβαση για να αντιμετωπίσουμε το παρόν εμπόδιο. Πρέπει να χτιστεί στη βάση που έχει τεθεί από την πρώτη Σύμβαση. Επομένως απορρίπτουμε οποιαδήποτε προσπάθεια για επανεκκίνηση διαπραγματεύσεων για μια νέα συνθήκη εξ υπαρχής.

Πιστεύουμε ότι η Συνταγματική Συνθήκη όπως είναι πρέπει και μπορεί να βελτιωθεί. Η Σύμβαση πρέπει να λάβει μια καθαρή διπλωματική εντολή που θα συμπεριλάβει την αφαίρεση του μέρους πολιτικής (μέρος III) από το Σύνταγμα και την ετοιμασία μιας καθαρής διαφοροποίησης ανάμεσα στις ρήτρες αναθεώρησης για το Σύνταγμα (κυρίως μέρη I, II και IV) και τη Συνθήκη κυρίως μέρος III).

Η νέα Σύμβαση μπορεί να γίνει μετά τη γαλλική εκλογή και υπό την Γερμανική Προεδρία. Μια δυνατή πολιτική δέσμευση για να χρησιμοποιήσουμε όλες τις πιθανότητες της νέας Σύμβασης για τη σημαντική βελτίωση της κοινωνικής διάστασης πρέπει να είναι μέρος του αποτελέσματος της διαδικασίας. Οι αντιπρόσωποι της πολιτικής κοινωνίας πρέπει να συμπεριληφθούν στο έργο της νέας Σύμβασης. Το συνταγματικό μέρος μπορεί να ονομάζεται «σύνταγμα» μόνο αν είναι συνοπτικό και ευανάγνωστο, αν περιέχει δεσμευτικά θεμελιώδη δικαιώματα και εισάγει μια δημοκρατική αρχιτεκτονική.

Η Συνταγματική Συνθήκη με τις τροποποιήσεις που προτείνουμε, π.χ. το αυθεντικά συνταγματικό αποτέλεσμα του έργου της Σύμβασης, πρέπει να επικυρωθεί σε ένα πανευρωπαϊκό δημοψήφισμα με διπλή πλειοψηφία, παράλληλη με τις επερχόμενες ευρωπαϊκές εκλογές του 2009. Οι ακριβείς όροι πρέπει να αποφασισθούν κατά τη διάρκεια του δεύτερου εξαμήνου του 2008 από τη νέα Σύμβαση και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Οι Πράσινοι θα κάνουν ευρεία εκστρατεία για αυτό το δημοψήφισμα στην ΕΕ.

Είμαστε πεπεισμένοι ότι αυτή η πρόταση που καλεί τους Ευρωπαίους πολίτες να σπάσουν το αδιέξοδο, είναι ο καλύτερος τρόπος να ξεπεράσουμε τη συνταγματική κρίση της Ευρώπης. Μια κοινή συνταγματική απόφαση που αφορά όχι μόνο τους πολιτικούς θεσμούς της ΕΕ αλλά και το ευρωπαϊκό κοινό και κάθε πολίτη, είναι η κατάλληλη απάντηση στη στενή εθνικιστική συμπεριφορά και εθνικούς διαχωρισμούς. Πιστεύουμε ότι τίποτα λιγότερο ριζοσπαστικό θα δουλέψει και ότι οι Ευρωπαίοι πολίτες, όταν κληθούν να πάρουν την ιστορία της ηπείρου στα χέρια τους, θα οδηγήσουν την Ευρώπη μπροστά.

Σε αυτό το πλαίσιο θα καλωσορίζαμε πολιτικές πρωτοβουλίες για την προώθηση μιας δομικής ενδυναμωμένης συνεργασίας με το στόχο την επιτάχυνση της ευρωπαϊκής διαδικασίας ολοκλήρωσης. Παρ' όλα αυτά, στο ίδιο πλαίσιο θα θέλαμε να τονίσουμε ότι οι μορφές της ενισχυμένης συνεργασίας πρέπει να προωθούν την επίτευξη των στόχων της Ένωσης, να διατηρούν τα συμφέροντά της και να ενδυναμώνουν τη διαδικασία ολοκλήρωσης και να είναι ανοιχτές σε όλα τα Κράτη-Μέλη οποιαδήποτε στιγμή. Επιθυμούμε επίσης να διευκρινίσουμε ότι αυτές οι πιθανές μορφές συνεργασίας δεν πρέπει να εφαρμοστούν εις βάρος των προσπαθειών που γίνονται για να φτάσουμε χωρίς καθυστέρηση σε ένα Σύνταγμα για την Ευρώπη.

6. ΠΡΑΣΙΝΙΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Για να βελτιωθεί η απόδοση της ΕΕ, για να χτιστεί νέα εμπιστοσύνη για τα ευρωπαϊκά ιδρύματα και να ικανοποιηθούν περισσότερο οι απαιτήσεις των πολιτών της ΕΕ, η ΕΕ πρέπει να αξιολογήσει και, όπου αναγκαίο, να επανακατευθύνει τις κύριες πολιτικές της. Το «πρασίνισμα» του προσανατολισμού της, θα βοηθήσει την ΕΕ να πράττει σύμφωνα με τις πραγματικές ανάγκες και τις πολιτικές προσδοκίες. Οι Ευρωπαίοι Πράσινοι προσφέρουν μια «πράσινη» στρατηγική, που καθοδηγείται από το όραμά μας για το μέλλον της Ευρώπης.

Ενάντια στις Πράσινες ψήφους, το πρόγραμμα για τον προϋπολογισμό της ΕΕ για το 2007-2013 έχει υιοθετηθεί από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Αντί να επενδύουμε στο ανθρώπινο δυναμικό και στην επιστήμη καταστούμε η πιο βασισμένη στη γνώση περιοχή στον κόσμο, τα περισσότερα έξοδα πάνε στη γεωργία και τα δομικά αποθέματα. Εμείς

ως πράσινοι πρέπει να αναπτύξουμε μια μακροπρόθεσμη στρατηγική για ένα σταθερό προγραμματισμό προϋπολογισμού που προσανατολίζεται στο μέλλον.

Η Ευρώπη ως Πρόγραμμα Ειρήνης

Η ΕΕ ήταν χτισμένη σε ένα πρόγραμμα ειρήνης κοινό σε όλα τα ευρωπαϊκά κράτη. Πρέπει να παραμείνει ένα πρόγραμμα ειρήνης και στο μέλλον. Οι τρομαχτικές εμπειρίες του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου έχουν διδάξει στους Ευρωπαίους να βλέπουν τη χρήση της βίας όχι ως διεκδίκηση αλλά ως αποτυχία. Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μια αρκετά επιτυχής προσπάθεια για αντικατάσταση του νόμου του δυνατό με τη δύναμη του νόμου. Για διευθέτηση των συγκρούσεων όχι με εκφοβισμό και βία, αλλά με κανόνες, διαπραγμάτευση και δικαιοδοσία. Για αυτό, οι περισσότεροι Ευρωπαίοι είναι θερμοί υποστηρικτές πολύπλευρων οργανισμών όπως τα Ηνωμένα Έθνη και το Διεθνές Δικαστήριο Εγκλημάτων. Είναι εναντίον της στρατιωτικής δύναμης εφόσον δεν έχουν εξαντληθεί τα ειρηνικά μέσα επίλυσης της σύγκρουσης. Δυστυχώς, οι πολίτες της ΕΕ είναι πιο ομόγνωμοι από τους πολιτικούς τους. Εξαιτίας των διαφωνιών ανάμεσα σε κυβερνήσεις, η ΕΕ είναι πολύ συχνά απύσχα από την παγκόσμια σκηνή.

Οι Ευρωπαίοι Πράσινοι δεν συναινούν σιωπηλά σε αυτούς τους διαχωρισμούς. Οι ελλείψεις και τα λάθη της εξωτερικής πολιτικής των Ηνωμένων Πολιτειών στο χειρισμό των σημερινών απειλών ασφαλείας, όπως η τρομοκρατία, η εξάπλωση των όπλων μαζικής καταστροφής, τα αποτυχημένα κράτη, το οργανωμένο έγκλημα και η κλιματική αλλαγή, είναι πάρα πολύ εμφανή.

Η ΕΕ, η οποία ενσαρκώνει και εφαρμόζει μια πιο ευρεία έννοια ασφάλειας, πρέπει να έχει μια πιο παγκόσμια ευθύνη. Οι δραστηριότητες που έχουν ενώσει τις ευρωπαϊκές χώρες πρέπει να γίνουν η εξωτερική δύναμη της ΕΕ: διπλωματία, πολιτιστικός διάλογος, δίκαιο εμπόριο, αναπτυξιακή βοήθεια και προώθηση του διεθνούς δικαίου. Η Ευρώπη πρέπει να γίνει μια ζώνη ελεύθερη από πυρηνικά όπλα.

Ο ρόλος της Ευρώπης, η οποία έχει βοηθήσει στην εισαγωγή θετικών θεσμικών αλλαγών στη Βόρειο Ιρλανδία, Σκωτία, Ουαλία, Καταλονία και στη Χώρα των Βάσκων, πρέπει να ενδυναμωθεί για να καταστεί ικανή να λύει εσωτερικές συγκρούσεις μέσα στα κράτη-μέλη της ΕΕ, ειδικά όσον αφορά την προστασία των μειονοτήτων και των απάτριδων εθνών, βοηθώντας με αυτό τον τρόπο στο χτίσιμο ενός ειρηνικού μέλλοντος.

Οι Ευρωπαίους πολίτες υποστηρίζουν μια πιο ενοποιημένη ευρωπαϊκή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας. Η Ευρώπη χρειάζεται τον Υπουργό Εξωτερικών όπως προβλέπεται στο Σύνταγμα, αλλά χρειάζεται να δώσει τέλος στο δικαίωμα αρνησικυρίας. Ως ένα βήμα προς μια πιο αποτελεσματική λήψη αποφάσεων, το Συμβούλιο Υπουργών πρέπει να αποφασίζει με ενισχυμένη πλειοψηφία για τις προτάσεις που προωθούνται από τον Υπουργό Εξωτερικών της ΕΕ. Ταυτόχρονα, η ευθύνη λογοδοσίας του Υπουργού της ΕΕ προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρέπει να ενδυναμωθεί. Το ΕΚ πρέπει να εξουσιοδοτηθεί να διατυπώνει δεσμευτικές κατευθυντήριες οδηγίες σε θέματα εξωτερικής πολιτικής και πραγματικές εξουσίες για τον έλεγχο των εξωτερικών πολιτικών της ΕΕ. Όπου η ΕΕ έχει κοινή θέση, ο υπουργός της ΕΕ πρέπει να υποστηρίζει τη θέση αυτή στο Συμβούλιο Ασφαλείας των ΗΕ. Τέλος, η ΕΕ πρέπει να έχει τη δική της μόνιμη θέση στο Συμβούλιο Ασφαλείας.

Έστω και ως μια πολιτική δύναμη, η ΕΕ χρειάζεται τα δικά της στρατιωτικά μέσα. Είναι η τελευταία λύση όταν η πρόληψη της σύγκρουσης και ο χειρισμός της κρίσης με πολιτικά μέσα έχουν αποτύχει. Η ΕΕ δεν πρέπει πλέον να εξαρτάται από το ΝΑΤΟ για τη διατήρηση της ειρήνης στην ευρωπαϊκή ήπειρο, συμπεριλαμβανομένων και των Δυτικών Βαλκανίων. Αυτό δεν απαιτεί περισσότερες στρατιωτικές δαπάνες. Απαιτεί καλύτερη

συνεργασία, ένα καθαρό διαμοιρασμό καθηκόντων και ενοποίηση των στρατιωτικών δυνατοτήτων.

Πυρηνικά, χημικά και βιολογικά όπλα όμως ποτέ δεν μπορούν να είναι μέρος των στρατιωτικών οργάνων της ΕΕ. Τα παρόντα πυρηνικά, χημικά και βιολογικά όπλα πρέπει να απαγορευτούν.

Η ΕΕ πρέπει να αναλάβει μια πρωτοβουλία για παγκόσμιο αφοπλισμό, αρχίζοντας με διαπραγματεύσεις για την απομάκρυνση από την περιοχή της όλων των όπλων μαζικής καταστροφής και τη σταδιακή μετατροπή στρατιωτικών δαπανών και παραγωγών σε δαπάνες κοινωνικά χρήσιμες και περιβαλλοντικά βιώσιμες.

Οι στρατιωτικές επεμβάσεις πρέπει πάντα να διεξάγονται σύμφωνα με τον Καταστατικό Χάρτη των ΗΕ, με σκοπό την επίτευξη ειρήνης, και όχι για να εξασφαλίσουν αποθέματα πετρελαίου. Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο πρέπει να έχει δικαιοδοσία στην εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας της ΕΕ. Οι στρατιωτικές επιχειρήσεις πρέπει να απαιτούν τη συγκατάθεση τόσο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου όσο και των εθνικών κοινοβουλίων των συμμετεχόντων σε αυτές κρατών-, καθώς και μιας εντολής των ΗΕ.

Σε καμία περίπτωση οι στρατιωτικές δυνάμεις της ΕΕ δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται για απώθηση προσφύγων ή ως εσωτερική αστυνομική δύναμη. Η ΕΕ αρνείται να εξαγει στρατεύματα για να προωθήσει την ειρήνη και την αποστρατικοποίηση, και έτσι ως ένα πρώτο βήμα ο Κώδικας Συμπεριφοράς της ΕΕ για την Εξαγωγή Όπλων πρέπει να είναι νομικά δεσμευτικός και η συνθήκη για το εμπόριο όπλων πρέπει να προσαρμοστεί αναλόγως. Η ΕΕ επιδοκιμάζει μια Ευρώπη απαλλαγμένη από πυρηνικά όπλα και υποστηρίζει την απαγόρευση των πυρηνικών όπλων γενικά. Μια κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας της ΕΕ δεν πρέπει να φοβίζει τους γείτονες της Ευρώπης ή τους δικούς της πολίτες, πρέπει να βοηθά στο χτίσιμο αμοιβαίας εμπιστοσύνης.

Δημιουργώντας ένα Βιώσιμο Μέλλον

Η αναβαθμισμένη προστασία του περιβάλλοντος και των πόρων είναι μια από τις πιο δύσκολες εργασίες των Ευρωπαϊκών πολιτικών ηγετών. Είναι επίσης μια από τις κυριότερες δραστηριότητες με τις οποίες οι Ευρωπαίοι πολίτες αναμένουν την Ε.Ε. να ασχοληθεί. Το Ευρωβαρόμετρο δείχνει ότι πέραν των 2/3 επιθυμούν όπως εκείνοι που παίρνουν τις αποφάσεις θα δίνουν ίση βαρύτητα στην περιβαλλοντική, την οικονομική και την κοινωνική πολιτική.

Όμως, ενώ υπάρχουν βελτιώσεις σε μερικούς τομείς, γενικά, η πίεση στο περιβάλλον αυξάνεται. Η συνολική παγκόσμια χρήση των φυσικών πόρων υπολογίζεται περίπου στο 20 τοις εκατό περισσότερη από ότι μπορεί να παραγάγει ο πλανήτης. Ο μέσος πολίτης της Ευρώπης των 25 χρησιμοποιεί περισσότερο από το διπλάσιο του παγκόσμιου μέσου όρου.

Φυσικά, αυτό δεν είναι βιώσιμο. Πρέπει να μειώσουμε την περιβαλλοντική επίδραση των σχημάτων της παραγωγής και της κατανάλωσής μας σε βιώσιμα επίπεδα, αλλιώς οι μελλοντικές γενιές θα πληρώσουν το τίμημα. Η κατανάλωση πόρων και οικολογικών υπηρεσιών πρέπει τυγχάνει πιο ίσου καταμερισμού, αλλιώς η εναλλακτική λύση είναι η αυξανόμενη διαμάχη για τους εξαλειπτόμενους πόρους.

Η ΕΕ έχει πετύχει συγκεκριμένες βελτιώσεις στην περιβαλλοντική προστασία σε κάθε ένα κράτος-μέλος της. Σε μερικές χώρες τα μέτρα προστασίας του περιβάλλοντος προέρχονται κυρίως από την ΕΕ. Σε άλλες χώρες με υψηλά πρότυπα, η ΕΕ τείνει να τα χαμηλώσει.

Δυστυχώς, τα τελευταία χρόνια παρατηρείται μια αλλαγή προς τη λάθος κατεύθυνση στην ΕΕ.

Οι περιβαλλοντικές ανησυχίες έχουν μικρότερη προτεραιότητα από την «ανταγωνιστικότητα», για παράδειγμα στην πολιτική σχετικά με τα χημικά, στις μεταφορές και στην ενέργεια. Πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι η περιβαλλοντικά βιώσιμη χρήση των πόρων μας είναι μια μακροπρόθεσμη προϋπόθεση για εργοδότηση και οικονομική πρόοδο, και μπορεί ακόμη να φέρει βραχυπρόθεσμη βελτίωση.

Συγκεκριμένα, η ελεύθερη διακίνηση των αγαθών δεν πρέπει να έχει μεγαλύτερη προτεραιότητα από ότι η προστασία του περιβάλλοντος και της υγείας. Αυτό ισχύει τόσο εντός της ΕΕ όσο και στις σχέσεις ανάμεσα στην ΕΕ και τον υπόλοιπο κόσμο. Στην απουσία κατάλληλων περιβαλλοντικών ασφαλιστικών δικλείδων και μέτρων ασφάλειας του ανταγωνισμού, η περαιτέρω ολοκλήρωση της αγοράς μπορεί να έχει σοβαρές συνέπειες τόσο στο περιβάλλον όσο και στην περιβαλλοντική πολιτική.

Βασικές αρχές της περιβαλλοντικής πολιτικής της ΕΕ, όπως η αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», η αρχή της προφύλαξης, και η αρχή της ανόρθωσης της ρύπανσης από την πηγή είναι σημαντικές και πρέπει να εφαρμόζονται. Αυτό συμπεριλαμβάνει καλύτερη εφαρμογή των περιβαλλοντικών κανονισμών και προτύπων.

Αυτές οι αρχές πρέπει να συμπληρωθούν με την αρχή της υποκατάστασης για επικίνδυνα χημικά, την αρχή της διατήρησης της βιοποικιλότητας, και την αρχή της διατήρησης της χρήσης των πόρων και της περιβαλλοντικής επίδρασης εντός ενός δικαίου μοιράσματος του περιβαλλοντικού χώρου ή του οικολογικού αποτυπώματος της Ευρώπης.

Λαμβάνοντας υπόψη ότι ένα από τα πιο σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζει ο κόσμος αυτή τη στιγμή είναι η αλλαγή του κλίματος, η ΕΕ πρέπει να δράσει πιο δυνατά για να σταματήσει την παγκόσμια υπερθέρμανση. Πιθανά εργαλεία θα μπορούσε να αποτελέσουν μια πανευρωπαϊκή φορολογία στο πετρέλαιο ή μια ευρωπαϊκή οικολογική φορολογία.

Πρέπει να προωθήσουμε με γρήγορους ρυθμούς την αποσύνδεση της ανόδου της οικονομικής ανάπτυξης από την άνοδο της χρήσης φυσικών πόρων και των περιβαλλοντικών αρνητικών επιπτώσεων. Η χρήση πόρων και οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις πρέπει οπωσδήποτε και απολύτως να μειωθούν.

Η ενσωμάτωση μελημάτων για ευημερία του περιβάλλοντος και των ζώων στις πολιτικές της ΕΕ, όπως απαιτείται από τη Συνθήκη, πρέπει να εφαρμοστεί στην πράξη. Συγκεκριμένα, χρειάζεται μια περιβαλλοντική φορολογική αναθεώρηση, δεδομένου ότι η χρήση πόρων και οι πιέσεις στο περιβάλλον φορολογούνται και οι άλλοι φόροι ή χρηματοδοτήσεις μειώνονται. Η γεωργική πολιτική της ΕΕ πρέπει να κάνει μια ριζοσπαστική μετατόπιση προς την οικολογική παραγωγή, την ευημερία των ζώων και το δίκαιο εμπόριο. Οι επιχορηγήσεις για τις εξαγωγές των γεωργικών προϊόντων σταματούν.

Είναι επίσης επείγον να διακοπούν επιχορηγήσεις επιβλαβείς στο περιβάλλον. Άλλοι τομείς προτεραιότητας για αυξημένη ενσωμάτωση περιβαλλοντικών απαιτήσεων σε τμηματικές πολιτικές είναι η έρευνα, τα διαρθρωτικά ταμεία, η γεωργία, η αλιεία, οι μεταφορές και η ενέργεια.

Η EURATOM, [η ευρωπαϊκή πολιτική πυρηνικής ενέργειας], χρειάζεται να διαγραφεί ή να διαμορφωθεί εξολοκλήρου σε ένα φορέα που θα στοχεύει στην αλλαγή του συστήματος ενέργειάς μας βασισμένο στις αρχές της αειφορίας.

Οι χώρες που έχουν αναπτύξει το πλούτο τους κατά τη διάρκεια της εποχής των φτηνών ορυκτών καυσίμων έχουν τους πόρους και την ευθύνη να αναπτύξουν και να εισαγάγουν

καθαρή, αποτελεσματική και βασισμένη σε ανανεώσιμες πηγές τεχνολογία. αυτός πρέπει να είναι ένας κύριος στόχος της ευρωπαϊκής έρευνας και ανάπτυξης.

Μπορούμε να πετύχουμε το στόχο μιας βιώσιμης Ευρώπης με μια ελκυστική ποιότητα ζωής, αλλά θα χρειαστεί μια αλλαγή εστίασης για τους διαμορφωτές πολιτικών σε όλα τα επίπεδα. Θα χρειαστεί ένας επαναπροσανατολισμός πολιτικών, έρευνας και επενδύσεων, και αναθεώρηση πεπαιλωμένων ιδεών για το τι είναι αναγκαίο για μια καλή ζωή.

Το Ευρωπαϊκό Πράσινο Κόμμα και τα εθνικά κράτη-μέλη του θα συνεχίσουν να συνεργάζονται μαζί για σταθερές πράξεις προς αυτό το στόχο σε ευρωπαϊκό, εθνικό και τοπικό επίπεδο.

Ενδυναμώνοντας το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Μοντέλο

Μόνο όταν η κοινωνική διάσταση της ΕΕ ενδυναμωθεί και οι πολίτες την αντιληφθούν ως τέτοια, θα αυξηθεί η δημόσια υποστήριξη για τη διαδικασία ολοκλήρωσης. Για τους Πράσινους, η βιώσιμη ανάπτυξη των ευρωπαϊκών κοινωνιών συμπεριλαμβάνει την κοινωνική διάσταση. Θεωρούμε αδιανόητο η Ευρωπαϊκή Ένωση να περιορίζει το ρόλο της για προώθηση της Ευρώπης ως μια ολοκληρωμένη οικονομική και χρηματιστική αγορά, αγνοώντας την ανάγκη για κοινωνική συνοχή και για βελτίωση των συνθηκών ζωής και εργασία των Ευρωπαίων πολιτών και των ατόμων παγκοσμίως.

Αναγνωρίζουμε ότι αυτή τη στιγμή μια πλειοψηφία Κυβερνήσεων υποστηρίζουν, κατηγορηματικά ή ντε φάκτο μια Ευρωπαϊκή Ένωση η οποία θα δούλευε ως μια ενιαία αγορά μόνο, θέτοντας τα εθνικά συστήματα ευημερίας σε απεριόριστο ανταγωνισμό, οδηγώντας τα (καθώς και τα δημοσιονομικά και περιβαλλοντικά συστήματα προστασίας) σε μια βαθμιαία πτώση. Αυτό είναι κάτι στο οποίο οι Πράσινοι αντιτίθενται ακράδαντα.

Για τους Πράσινους, για να είναι βιώσιμα και επιτυχή τα συστήματα ευημερίας, πρέπει να έχουν μια μεγάλη υποστήριξη από τον πληθυσμό τον οποίο υπηρετούν και επομένως να χτίζονται στις κοινές του αξίες. Αφού αυτές μπορεί να διαφέρουν από χώρα σε χώρα, εξυπακούεται ότι δεν υπάρχει σύστημα ευημερίας που να ταιριάζει παντού, και ότι οι επιλογές όσον αφορά τα συστήματα -και τον τρόπο που πρέπει να βελτιωθούν και να ενδυναμωθούν για να αντέξουν τη φθορά μιας παγκοσμιοποίησης που βασίζεται στο συνδυασμό του ελεύθερου εμπορίου και των αυταρχικών καθεστώτων (η Κίνα είναι μια περίπτωση)- πρέπει να αφήνονται πρωτίστως στα κράτη-μέλη.

Η συνεργασία ανάμεσα σε οποιαδήποτε από αυτά για επίτευξη μιας μεγαλύτερης σύγκλισης μπορεί να είναι μόνο εθελοντική αλλά σίγουρα θα ήταν ευπρόσδεκτη. Παρά ταύτα, αυτό δεν σημαίνει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν πρέπει να παίζει ρόλο στην κοινωνική πολιτική. Αντιθέτως, εκτός από νομισματική ένωση η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να γίνει κοινωνική Ένωση. Πράγματι, η ΕΕ πρέπει να αντιμετωπίσει τις καινούριες προκλήσεις που προκύπτουν από την παγκοσμιοποίηση, δηλαδή τον ανταγωνισμό ανάμεσα στα εθνικά συστήματα και στην αποδυνάμωση του ευρωπαϊκού κοινωνικού ιστού.

Πρώτα από όλα, η Ένωση πρέπει να εξασφαλίσει ότι τα νομοθετικά μέτρα που λαμβάνει και οι πολιτικές που εφαρμόζει στον οικονομικό και χρηματιστικό τομέα και στο παγκόσμιο εμπόριο δεν αδυνατίζουν εκ των πραγμάτων ή καθιστούν αδύνατες τις κοινωνικές πολιτικές των κρατών-μελών. Η όλη ισορροπία των πολιτικών της ΕΕ πρέπει να μετακινηθεί υπέρ των κοινωνικών και περιβαλλοντικών θεμάτων.

Όσον αφορά τις υπηρεσίες γενικού ενδιαφέροντος, οι Πράσινοι υποστηρίζουν ότι οι δημόσιες υπηρεσίες όπως η εκπαίδευση, η υγεία, το νερό, δεν πρέπει να υπόκεινται στους μηχανισμούς της αγοράς. Σε άλλους τομείς, ειδικά όσον αφορά τις υπηρεσίες

γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος, π.χ. δημόσιες μεταφορές, οι Πράσινοι πάντα θα έχουν υπόψη τους την πιθανότητα των δημόσιων αρχών να χρησιμοποιούν μηχανισμούς της αγοράς όπως ο ελεγχόμενος ανταγωνισμός, π.χ. ανταγωνιστικές προσφορές, για να ξοδέψουν αποτελεσματικά τα λεφτά του φορολογούμενου και, ταυτοχρόνως, να εγγυώνται μια ποιότητα υπηρεσίας υψηλού επιπέδου.

Η επιλογή ανάμεσα στη φιλελευθεροποίηση ή όχι πρέπει να παραμείνει- με την απαιτούμενη εξέταση του ανταγωνισμού και της νομικής κρατικής βοήθειας- στο κατάλληλο τοπικό, περιφερειακό ή εθνικό επίπεδο χωρίς να επιτρέπονται υπερβολικά μονοπωλιακά πλεονεκτήματα σε αγορές που είναι φιλελευθεροποιημένες. Επομένως οι Πράσινοι ευνοούν την αρχή της αμοιβαιότητας, με την έννοια ότι οι δημόσιες εταιρείες που έχουν εγχώρια συμβόλαια δημοσίων υπηρεσιών δεν πρέπει να επιτρέπεται να λαμβάνουν μέρος στον ανταγωνισμό σε ελεύθερες αγορές.

Οι Πράσινοι είναι πεπεισμένοι ότι χρειαζόμαστε μια κοινή ευρωπαϊκή φορολογική πολιτική για να σταματήσουμε το μοιραίο φορολογικό ανταγωνισμό μεταξύ των κρατών-μελών. Ως πρώτο βήμα, οι Πράσινοι θεωρούν ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να θέσει ελάχιστα ποσά εταιρικής, κεφαλαιουχικής και περιβαλλοντικής φορολογίας, αποφεύγοντας έτσι τον απεριόριστο ανταγωνισμό ανάμεσα στα κράτη-μέλη και επιτρέποντάς τους να έχουν τα μέσα να χρηματοδοτήσουν τα συστήματα ευημερίας τους με επαρκή και καλύτερα ισορροπημένο τρόπο (μακριά από την εξάρτηση σε φτηνό εργατικό δυναμικό). Θεωρούμε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να θέσει κοινωνικά και δημοσιονομικά κριτήρια σύγκλισης στα επίπεδα της παιδικής φτώχειας και της μακροπρόθεσμης ανεργίας.

Η ΕΕ πρέπει να ενθαρρύνει τα κράτη-μέλη να ορίσουν ένα ελάχιστο επίπεδο «επιβίωσης» ή «βασικού μισθού», λαμβάνοντας υπόψη εθνικές διαφορές, εξασφαλίζοντας έτσι ένα κατώτατο όριο στις συνέπειες του ανταγωνισμού. Η ΕΕ πρέπει να παρέχει το πλαίσιο για πανευρωπαϊκές συλλογικές συμβάσεις εργασίας, καλύπτοντας θέματα όπως οι συνθήκες εργασίας, η εκπαίδευση, οι μισθοί. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρέπει να έχει την εξουσιοδότηση να καθιστά τέτοιες συμφωνίες δεσμευτικές για όλες τις εταιρείες στους σχετικούς τομείς.

Η ΕΕ πρέπει επίσης να ενισχύσει τη νομοθεσία της σχετικά με τη μη διάκριση, ειδικά όσον αφορά το φύλο, την εθνική καταγωγή, τις αναπηρίες και το σεξουαλικό προσανατολισμό. Θα πρέπει επίσης να ενδυναμώσει τους εταιρικούς κανόνες κοινωνικής ευθύνης για να προωθήσει μια πιο κοινωνικά και περιβαλλοντικά υπεύθυνη αγορά.

Τα Δικαιώματα του Καταναλωτή και η Προστασία της Υγείας

Τα μεγάλα προβλήματα τροφίμων και υγείας των τελευταίων χρόνων (ΣΕΒ (τρελές αγελάδες), διοξίνη, σαλμονέλα, μόλυνση από ΓΤΟ and MPA κλπ) έχουν υποσκάψει την εμπιστοσύνη του καταναλωτή στα τρόφιμα, ειδικά στο κρέας και στο επεξεργασμένο φαγητό, αλλά επίσης και στην ικανότητα των πολιτικών να λύσουν τα προβλήματα. Ενώ η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει κάνει μερικές προτάσεις ευρέος φάσματος για την αύξηση της ασφάλειας των τροφίμων μέσω της τροφικής αλυσίδας, αυτές οι πρωτοβουλίες δεν είναι επαρκείς και έχουν πολλές φορές εμποδιστεί ή καθυστερήσει από τα κράτη-μέλη. Η διεθνής κατανάλωση και οι υπερβολικές αγορές χρειάζονται ένα αξιόπιστο δικαστικό πλαίσιο και ένα υπεύθυνο και έμπιστο εμπόριο των εταιρών της αγοράς για μια δίκαιη, κοινωνική και βιώσιμη κουλτούρα κατανάλωσης στην Ευρώπη. Πρέπει να ενδυναμώσουμε και να πληροφορήσουμε τους καταναλωτές, να υπερασπίσουμε την υγεία τους και τα οικονομικά τους συμφέροντα για να εξασφαλίσουμε μια προσοδοφόρα ευρωπαϊκή οικονομική πολιτική.

Η υιοθετημένη από την ΕΕ αρχή της πρόληψης για την παραγωγή τροφίμων δεν πρέπει να περιορίζεται στα κατάλοιπα ή σε ελέγχους του τελευταίου σκέλους της παραγωγής των

τελικών προϊόντων. Πρέπει να επιβληθούν εξακριβώσιμα πρότυπα, που να εγγυώνται υγιεινά προϊόντα τροφίμων σε όλη την αλυσίδα, από τη διαδικασία παραγωγής, την καλλιέργεια των σοδειών και των ζωοτροφών, μέχρι την τελική επεξεργασία, συμπεριλαμβανομένων των χώρων εργασίας και του περιβάλλοντος. Αυτά τα πρότυπα είναι απαιτούμενα από τον κανονισμό της ΕΕ για τη βιολογική καλλιέργεια και πρέπει στο μέλλον να εφαρμοστούν και για την παραγωγή συμβατικών τροφίμων στη γεωργία, το ψάρεμα και την ιχθυοτροφία. Η μαζική παραγωγή πρέπει να περάσει από αυστηρούς κανόνες για να διασφαλίσει τις κατάλληλες συνθήκες σύμφωνα με τα είδη.

Για καλύτερα και πιο υγιεινά τρόφιμα, είναι απαραίτητα τα εξής :

- Περιορισμός της εντατικής γεωργο-βιομηχανικής παραγωγής, αποθαρρύνοντας τις εντατικές πρακτικές εκμετάλλευσης της γεωργίας και της ιχθυοκαλλιέργειας, μέσω της αυστηρής επιβολής νομοθεσίας που αφορά το περιβάλλον, την ευημερία των ζώων και την ασφάλεια των τροφίμων.
- Αξιολόγηση της επίδρασης της ιχθυοκαλλιέργειας η οποία χρησιμοποιεί ζωοτροφές προερχόμενες από ζώα στα παγκόσμια αποθέματα ψαριών.
- Αξιολόγηση της ασφάλειας τροφίμων στις αναπτυσσόμενες χώρες.
- Επιβολή προτύπων τα οποία εγγυώνται την τροφική ασφάλεια, χωρίς περιορισμό της αναγκαίας ευελιξίας που χρειάζεται για τη διατήρηση και τη διαφοροποίηση της περιφερειακής και τοπικής τροφικής παραγωγής.
- Διεύρυνση του ορισμού των προτύπων ποιότητας, για να συμπεριλαμβάνει τις ευρείες διαφορές της διατροφικής κουλτούρας και των προτιμήσεων.
- Παροχή στους καταναλωτές όλης της σχετικής πληροφόρησης για την προέλευση του προϊόντος και τον τρόπο με τον οποίο παράχθηκε, μέσω ενός κανονισμού της ΕΕ για την πληροφόρηση των καταναλωτών.
- Αποτελεσματικός έλεγχος της εφαρμογής της νομοθεσίας για τα τρόφιμα σε όλα τα στάδια της παραγωγής φαγητού.
- Εφαρμογή της αρχής της πρόληψης σε όλη την τροφική αλυσίδα καθορισμός ξεκάθαρων κανόνων σχετικά με την ευθύνη.
- Παροχή κινήτρων στους καταναλωτές για υγιεινή διατροφή.

Πρωώθηση των περιβαλλοντικά φιλικών συσκευασιών και έλεγχος των αχρείαστων συσκευασιών

Η ποιότητα των τροφίμων δεν είναι παρά μόνο ένας τομέας για τη βελτίωση των δικαιωμάτων των καταναλωτών και των δικαιωμάτων στην υγεία. Η προστασία του καταναλωτή και η δημόσια υγεία πρέπει να είναι παρούσες σε όλες τις ευρωπαϊκές πολιτικές (βιομηχανικές, εμπορικές, γεωργικές, περιφερειακές, τροφικές, κλπ).

Οι Πράσινοι αναγνωρίζουν την αυξανόμενη απαίτηση από τους καταναλωτές για ιατρικό πλουραλισμό που περιλαμβάνει και την εναλλακτική ιατρική. Η ΕΕ πρέπει να υποστηρίζει το αίτημα των καταναλωτών για περισσότερη ελευθερία επιλογής και την απαίτησή τους για περισσότερη πληροφόρηση και εμπειρογνωμοσύνη.

Αντιμετωπίζοντας το ρίσκο νέας επιδημίας

Οι Πράσινοι αναγνωρίζουν τη σχέση ανάμεσα σε αυξανόμενες ασθένειες όπως αλλεργίες και αναπνευστικές μολύνσεις και στην αυξανόμενη πίεση στο περιβάλλον μας μέσω της χρήσης εντομοκτόνων, χημικών και άλλων ρυπαντικών ουσιών.

Σε αυτό το πλαίσιο, οι Πράσινοι δεσμεύονται στην προώθηση μιας δυνατής οδηγίας REACH.

Η οδηγία φαίνεται να είναι αρκετά ανεπαρκής τόσο σε επίπεδο ελέγχου διαδικασιών όσο και σε επίπεδο καταλόγου επικίνδυνων ουσιών. Η τοξική μόλυνση μέσω των χημικών και

της αποτέφρωσης των αποβλήτων πρέπει να σταματήσει. Πρέπει να εξασφαλιστεί μια αυστηρή αξιολόγηση των κινδύνων ασφαλείας.

Την ίδια ώρα αντιμετωπίζουμε νέα παγκόσμια ξεσπάσματα. Η γρίπη των πτηνών, το AIDS, το ARS, η μαλάρια, περνούν όχι μόνο τα σύνορα της χώρας αλλά επίσης τα σύνορα του είδους και επηρεάζουν τους ανθρώπους.

Σύμφωνα με τις Συνθήκες, η ΕΕ έχει ξεκάθαρη ευθύνη μαζί με κράτη μέλη στην αποτροπή ασθενειών και νοσημάτων και στην προστασία της ανθρώπινης υγείας.

Περαιτέρω, οι Πράσινοι ζητούν την ενίσχυση των δικαιωμάτων των οργανώσεων προστασίας του καταναλωτή. Πρέπει να ενδυναμωθούν οι οδηγίες σχετικά με τις πωλήσεις από πόρτα σε πόρτα, την καταναλωτική πίστη, την εξ αποστάσεως πώληση, τα τουριστικά πακέτα, την ευθύνη για το προϊόν.

Ένα Πράσινο οικονομικό όραμα για την Ευρώπη: Ο επαναπροσδιορισμός της οικονομίας της αγοράς μέσω των οικολογικών και κοινωνικών αρχών

Οι Πράσινοι είναι υπέρ των κανόνων ανταγωνισμού στην οικονομία, με την προϋπόθεση ότι αυτοί απαρτίζονται από εργαλεία που έχουν ως στόχο να επιτύχουν ένα δίκαιο στόχο παρά να είναι από μόνοι τους ένας στόχος. Οι υπηρεσίες γενικού ενδιαφέροντος, όπως η υγεία, η εκπαίδευση και η δημόσιες μεταφορές είναι πυλώνες μιας βιώσιμης στρατηγικής ανάπτυξης. Η Ευρώπη χρειάζεται δυνατές και σύγχρονες υπηρεσίες γενικού ενδιαφέροντος. Αυτές οι υπηρεσίες αποτελούν ήδη περισσότερο από το 35% της συνολικής εργασίας στην ΕΕ και είναι κεντρικές στην ανάπτυξη μιας επιτυχημένης οικονομίας βασισμένης στη γνώση. Είναι επομένως σημαντικό να εξασφαλίσουμε ότι υπάρχει ανάπτυξη στη δημόσια παροχή και δαπάνη σε αυτές τις υπηρεσίες. Με πλήρη σεβασμό στην αρχή της επικουρικότητας, οι δημόσιες αρχές σε όλα τα επίπεδα, οι οποίες λογοδοτούν στους πολίτες, πρέπει να είναι ελεύθερες να επιλέξουν πώς να χρηματοδοτήσουν και να οργανώσουν αυτές τις υπηρεσίες. Μια ευρωπαϊκή νομοθεσία πρέπει να δίνει μια νομική σιγουριά σε αυτές τις αρχές.

Οι Πράσινοι είναι υπέρ ενός μεικτού οικονομικού συστήματος δημόσιων υπηρεσιών και ιδιωτικών εταιρειών. Ο συναγωνισμός δεν είναι στόχος αλλά ένα εργαλείο για να καλυτερεύσουμε την ποιότητα των προϊόντων και των υπηρεσιών, που οδηγεί σε καινοτομίες και προσιτές τιμές. Μια Πράσινη και κοινωνική οικονομία σημαίνει ότι ο συναγωνισμός πρέπει να είναι συμβατός με την επιδίωξη στόχων γενικού ενδιαφέροντος, και συγκεκριμένα την κοινωνική συνοχή, την περιβαλλοντική προστασία και το δίκαιο εμπόριο, που είναι τα θεμέλια της βιώσιμης ανάπτυξης. Σημαίνει επίσης ότι πρέπει να είναι συμβατός με την αναπτυσσόμενη επιρροή των εργατών στην πολιτική των εταιρειών τους. Αυτό σημαίνει ότι όταν προωθεί μικρές και μεσαίες εταιρείες, η ΕΕ πρέπει να συμπεριλαμβάνει κοινωνικές εταιρείες και συνεταιρισμούς σε αυτές τις πολιτικές.

Υπάρχουν οικολογικοί περιορισμοί στην οικονομική ανάπτυξη. Αυτό είναι ιδιαίτερα εμφανές στα θέματα της ενέργειας και της κλιματικής αλλαγής. Με την κρίσιμη καμπή της λεγόμενης κρίσης του πετρελαίου που αναμένεται να συμβεί τα επόμενα δέκα χρόνια, η Ευρώπη χρειάζεται περισσότερο από ποτέ μια νέα ευρωπαϊκή κουλτούρα ενέργειας. Είναι αναγκαία μια μεγάλη εισαγωγή ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, καθώς και αυξανόμενες αλλαγές στον τρόπο ζωής, τα καταναλωτικά σχήματα, τους τρόπους μεταφοράς και τις προσπάθειες για επάρκεια και συντήρηση της ενέργειας. Εξάλλου, μια επαρκής και συναγωνιστική ευρωπαϊκή αγορά ενέργειας απαιτεί τη μείωση της συγκέντρωσης της αγοράς.

Τα κανονιστικά όργανα, συμπεριλαμβανομένων των δημοσιονομικών εργαλείων, πρέπει να χρησιμοποιούνται για να ενθαρρύνουν την ανάπτυξη παραγόντων της νέας αγοράς

στον τομέα ανανεώσιμης ενέργειας. Παρομοίως, η ανάπτυξη μιας οικονομίας βασισμένης στη γνώση πρέπει να συμβαδίζει με μια βιώσιμη αναπτυξιακή στρατηγική. Η πολιτική έρευνας και ανάπτυξης και η πολιτική καινοτομίας πρέπει να επικεντρώνονται σε τεχνολογίες φιλικές στο περιβάλλον. Πράγματι, η οικολογική επάρκεια είναι το πιο εξέχον χαρακτηριστικό των σύγχρονων προηγμένων οικονομιών. Με αυτή την έννοια, η αγορά πυρηνικής ενέργειας είναι ένα παράδειγμα προς αποφυγήν.

Εκτός από τις δραματικές οικολογικές επιπλοκές και τις επιπλοκές ασφάλειας, είναι ενάντια στην αντίληψή μας για το κοινό καλό και τον ανταγωνισμό. Σε όρους της τιμής αγοράς αναλωμένου ουρανίου, του κόστους της αποθήκευσης των αποβλήτων καθώς και της ασφάλειας των χώρων δραστηριότητας, η τιμή της πυρηνικής ενέργειας είναι πολύ ψηλή.

Τα όργανα μακροοικονομικής πολιτικής πρέπει να ικανοποιούν τις ανάγκες της ευρωπαϊκής κοινωνίας. Μέσω των αλλαγών που έγιναν το Μάρτιο του 2005, το Πακέτο Σταθερότητας και Ανάπτυξης έπρεπε να προνοεί περισσότερη αυστηρότητα εφαρμογής στα εθνικά επίπεδα, επιτρέποντας ταυτόχρονα περισσότερο περιθώριο στο επίπεδο της ΕΕ. Το επίκεντρο έπρεπε να βρίσκεται στη δημόσια και ιδιωτική επένδυση για να μειωθεί η ανεργία.

Αυτό που χρειάζεται η Ευρώπη είναι η τόνωση των δημόσιων και ιδιωτικών δαπανών σε οικολογικά αποτελεσματικές τεχνολογίες και τη διασπορά τους στην οικονομική παραγωγή. Η νέα νομοθεσία διαχείρισης αγοράς πρέπει επίσης να χρησιμοποιηθεί για να ενισχύσει την απαίτηση για τέτοιες τεχνολογίες. Η δημοσιονομική πολιτική πρέπει επίσης να υπηρετεί την βιώσιμη ανάπτυξη. Η Ευρώπη έχει μεγαλύτερη ανάγκη δημοσιονομικής συνεργασίας παρά δημοσιονομικού ανταγωνισμού, για να διατηρήσει και να ενισχύσει τα οικονομικά μέσα που απαιτούνται για φιλόδοξες δημόσιες πολιτικές. Υπό αυτό το πρίσμα, είναι αναγκαίος ένας ευρωπαϊκός συντονισμός περιβαλλοντικών φορολογικών μεταρρυθμίσεων και εταιρικής φορολόγησης.

Οι υπηρεσίες γενικού ενδιαφέροντος είναι πυλώνες μιας βιώσιμης αναπτυξιακής στρατηγικής. Η Ευρώπη χρειάζεται δυνατές και σύγχρονες υπηρεσίες γενικού ενδιαφέροντος. Αυτές οι υπηρεσίες υπολογίζονται σε περισσότερο από το 35% της ολικής εργασίας στην ΕΕ και είναι απαραίτητες για την ανάπτυξη μιας πετυχημένης οικονομίας βασισμένης στη γνώση. Είναι επομένως σημαντικό να εξασφαλίσουμε ότι υπάρχει ανάπτυξη στη δημόσια παροχή και έξοδα σε αυτές τις υπηρεσίες. Με πλήρη σεβασμό προς την αρχή της επικουρικότητας, οι δημόσιες αρχές σε όλα τα επίπεδα, οι οποίοι δίνουν λογαριασμό δημοκρατικά στους πολίτες, πρέπει να είναι ελεύθερες να επιλέξουν πώς να χρηματοδοτήσουν και να οργανώσουν αυτές τις υπηρεσίες.

Η ευρωπαϊκή νομοθεσία πρέπει να παραχωρήσει νομική σιγουριά σε αυτές τις αρχές. Οι κοινωνικές επιχειρήσεις και ο εθελοντικός τομέας πρέπει να τυγχάνουν αναγνώρισης από τις πολιτικές της ΕΕ. Ο τομέας της οικονομίας, ο οποίος ποικίλλει από συνεταιρισμούς σε μικρές επιχειρήσεις μέσω των πολλών και ποικίλων μορφών των εθελοντικών οργανισμών, λειτουργεί εντός του ανταγωνιστικού πλαισίου και δημιουργεί πολλές θέσεις εργασίας σε καινοτόμους τομείς ή σε ανερχόμενους τομείς όπως το περιβάλλον και οι υπηρεσίες σε άτομα.

Ο προϋπολογισμός της ΕΕ πρέπει να φτάσει σε ένα επίπεδο που να ανταποκρίνεται στις πολιτικές δικαιοδοσίες της Ένωσης. Είναι απίθανη η εφαρμογή πολιτικών βιώσιμης ανάπτυξης εντός της διευρυμένης ΕΕ με ένα προϋπολογισμό περιορισμένο στο 1% του ΑΕΠ της ΕΕ. Ομοίως, ο καταμερισμός αυτών των δαπανών πρέπει να επανασχεδιαστεί για να ικανοποιήσει τις προέχουσες ανάγκες, συμπεριλαμβανομένων της βιωσιμότητας, της περιβαλλοντικής καινοτομίας, της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και της Πολιτικής Αναπτυξιακής Συνεργασίας.

Η Ευρώπη ως Παράγοντας για μια δίκαιη Παγκοσμιοποίηση

Μια καθαρά αμυντική προσέγγιση προς την παγκοσμιοποίηση είναι ένα αδιέξοδο. Ούτε ένα «προσαρμοστικό» παράδειγμα -βασισμένο στην ιδέα ότι η παγκοσμιοποίηση είναι ένα φαινόμενο που προέρχεται εκτός της ΕΕ και στην οποία η ΕΕ πρέπει να προσαρμοστεί- ούτε ένα «προστατευτικό» παράδειγμα -βασισμένο στην ιδέα ότι η ΕΕ (γενικά, ή στο επίπεδο των Κρατών-Μελών) πρέπει να μειώσει τη ανάμιξη της στην παγκόσμια οικονομία μέσω εμποδίων κατά της ελεύθερης διακίνησης αγαθών, υπηρεσιών, κεφαλαίου και προσώπων- εξυπηρετεί τα συμφέροντα των πολιτών της ΕΕ ή του υπόλοιπου κόσμου.

Οι Πράσινοι υποστηρίζουν πιο επιθετικές απαντήσεις της ΕΕ, της οποίας ο ρόλος μπορεί να είναι καθοριστικός στον επαναπροσανατολισμό της παρούσα διαδικασίας παγκοσμιοποίησης προς κερδοφόρες στρατηγικές. Όντας ήδη ο μεγαλύτερος οικονομικός παράγοντας στον κόσμο, η ΕΕ πρέπει να αναλάβει ολοκληρωτικά την υπευθυνότητά της βάση με αυτό. Επομένως οι Πράσινοι απαιτούν μια δέσμευση από την ΕΕ να μειώσει την αρνητική της επίδραση στο παγκόσμιο οικοσύστημα. Η επιλογή για μια ευρεία στρατηγική οικολογικά αποτελεσματική μέσα στην ΕΕ αποτελεί όρος για μια δίκαιη παγκοσμιοποίηση.

Οι Πράσινοι απαιτούν εξίσου μια δέσμευση της ΕΕ ότι θα μετατρέψει τις αρνητικές κοινωνικές επιδράσεις της παγκοσμιοποίησης σε θετικές, ειδικά στις χώρες υπό ανάπτυξη. Η ΕΕ πρέπει να χρησιμοποιήσει το οικονομικό της βάρος για να βοηθήσει στην έγκαιρη πραγματοποίηση των στόχων των ΗΕ για τη Χιλιετία και την παρακολούθηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων εργασίας. Για να προληφθεί ο «κοινωνικός νεο-αποικισμός» αυτή η διαδικασία πρέπει να αναπτυχθεί σε στενή συνεργασία με τις χώρες υπό ανάπτυξη.

Οι Πράσινοι ενθαρρύνουν τις περιφερειακές-ηπειρωτικές διαδικασίες ενσωμάτωσης σε άλλα μέρη του κόσμου, βασισμένες σε δημοκρατικές αξίες και στον πλήρη σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων (Αφρική, Λατινική Αμερική κλπ).

Οι Πράσινοι ενθαρρύνουν την ανάπτυξη των υπηρεσιών γενικού ενδιαφέροντος. Γνωρίζουν τον ρόλο-κλειδί που παίζουν οι δημόσιες αρχές στην οικονομική ανάπτυξη τόσο στην ΕΕ όσο και στο εξωτερικό. Οι σχετικές αρχές πρέπει να μπορούν να απαλλάσσουν τις δημόσιες υπηρεσίες και τις υπηρεσίες γενικού ενδιαφέροντος από τους κανόνες σχετικά με τον συναγωνισμό.

Οι Πράσινοι θεωρούν υποχρέωση το να διατηρήσουν και να ενισχύσουν την αποτελεσματικότητα των δημόσιων εξόδων.

Στην ΕΕ όπως και στο εξωτερικό, οι υπερβολικά αυστηρές δημοσιονομικές και νομισματικές πολιτικές αποτελούν εμπόδια που αποτρέπουν τις δημόσιες αρχές από το να αντιμετωπίζουν σωστά στις κοινωνικές και περιβαλλοντικές ανάγκες.

Οι Πράσινοι ενθαρρύνουν μια πολιτική έρευνας και ανάπτυξης που να συνάδει με τη βιώσιμη ανάπτυξη. Η έρευνα, η ανάπτυξη και η καινοτομία πρέπει να επικεντρώνονται σε τεχνολογίες φιλικές στο περιβάλλον. Η βασική έρευνα πρέπει να αναπτύσσεται τουλάχιστον τόσο όσο και η εφαρμοσμένη έρευνα. Τόσο στην ΕΕ όσο και στο εξωτερικό, η εκπαίδευση πρέπει να είναι προτεραιότητα.

Η ΕΕ χρειάζεται κατάλληλους θεσμούς για να είναι ένας παγκόσμιος οικονομικός παράγοντας. Είναι αδύνατον για την ΕΕ να παίξει ένα αποφασιστικό ρόλο στον

επαναπροσανατολισμό της παρούσας διαδικασίας παγκοσμιοποίησης εφόσον το θεσμικό πλαίσιο δεν παρέχει στην ΕΕ τις κατάλληλες δικαιοδοσίες σε αυτό τον τομέα.

Οι δικαιοδοσίες που δόθηκαν στην ΕΕ αναφορικά με τις πολιτικές εμπορίου (Άρθρο 133) πρέπει να επεκταθούν σε εξωτερικές πολιτικές για να επιτρέψουν μια πιο συνεκτική πολιτική στη διεθνή οικονομική σκηνή. Οι συμφωνίες που προτείνονται σε αυτούς τους τομείς πρέπει να εγκρίνονται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Σε παγκόσμιο επίπεδο, οι πολιτικές για την οικονομία, την κοινωνική ανάπτυξη και τα περιβαλλοντικά ζητήματα πρέπει να κυβερνούνται συνεκτικά.

Επομένως ο ΠΟΕ, το πρόγραμμα των ΗΕ για το περιβάλλον (UNEO) και ο ΔΟΕ πρέπει να είναι ίσοι πυλώνες του συστήματος των ΗΕ με τους ίδιους δημοκρατικούς κανόνες αποφάσεων. Για τον ΠΟΕ, αυτό χρειάζεται να καταλήξει σε ένα αυστηρό ορισμό των υπηρεσιών που υπάγονται στην εξουσία του ΠΟΕ. Οι δημόσιες υπηρεσίες πρέπει να αποκλείονται. Ενθαρρύνουμε τους θεσμούς της ΕΕ να κάνουν κάθε προσπάθεια για να διευκολύνουν τη διαδικασία αναδιαμόρφωσης του ΠΟΕ με ένα προληπτικό τρόπο.

Το ελεύθερο εμπόριο πρέπει να είναι συμβατό με το δίκαιο εμπόριο. Αυτό σημαίνει ότι οι τιμές πρέπει να καθρεφτίζουν τα πραγματικά κοινωνικά και περιβαλλοντικά έξοδα που σχετίζονται με την παραγωγή και τη μεταφορά. Οι Πράσινοι προωθούν την ιδέα της περιορισμένης πρόσβασης στην ευρωπαϊκή αγορά αγαθών των οποίων η παραγωγή ή/και η διανομή εναντιώνεται στις βασικές κοινωνικές και περιβαλλοντικές προϋποθέσεις, όπως οι συμβάσεις του ΔΟΕ. Αυτό σημαίνει επίσης ότι η Ευρώπη πρέπει να αποτελέσει παράδειγμα και να σταματήσει την υπερπαραγωγή γεωργικών προϊόντων. Το πλεόνασμα αυτή τη στιγμή πωλείται σε τιμές κάτω του κόστους σε ξένες αγορές, συμπεριλαμβανομένων των αγορών αναπτυσσόμενων χωρών, με τη βοήθεια των επιχορηγήσεων.

Η βιωσιμότητα πρέπει να είναι σύμφυτη σε όλες τις αναπτυξιακές πολιτικές. Οι αναπτυξιακοί στόχοι πρέπει να βασίζονται στις αρχές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τη μείωση της φτώχειας, την πρόληψη των συγκρούσεων, τη δημοκρατικώς ενεργειακή επάρκεια, τα δικαιώματα των καταναλωτών και τη διατήρηση του περιβάλλοντος. Η ΕΕ πρέπει να σταθεροποιήσει τη δέσμευσή της για αύξηση των οικονομικών μέσων που επηρεάζουν τις αναπτυσσόμενες χώρες.

Πρέπει να δημιουργηθεί ένας φόρος τύπου «Tobin» για τη διακίνηση κεφαλαίου, με το διπλό στόχο της καταπολέμησης της οικονομικής κερδοσκοπίας και της συγκέντρωσης οικονομικών πόρων για την ανάπτυξη. Είμαστε αφοσιωμένοι στην επίτευξη του στόχου του 0.7% της Επίσημης Βοήθειας Ανάπτυξης μέχρι το 2015, με εξαίρεση τη φορολογική ελάφρυνση. Η διαδικασία προς επίτευξη αυτού του στόχου πρέπει να επιταχυνθεί σε όλα τα Κράτη-Μέλη της ΕΕ. Θέλουμε η ΕΕ να αποκτήσει τα κατάλληλα μέσα και μηχανισμούς για να καταπολεμήσει το ξέπλυμα βρώμικου χρήματος, την οικονομική απάτη και τη φοροδιαφυγή, τόσο σε ευρωπαϊκό όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο.

Δημοκρατία, Διαφορετικότητα και Κράτος Δικαίου

Για τους Πράσινους η δημοκρατία είναι μια θεμελιώδης αξία. Η δημοκρατία συμπεριλαμβάνει δίκαιη αντιπροσώπευση, συμμετοχή των πολιτών και άμεσα δημοκρατικά όργανα. Υπάρχει μια αυξανόμενη κριτική αναφορικά με τα όρια της δημοκρατικής συμμετοχής μεταξύ των Ευρωπαίων πολιτών. Οι Πράσινοι μοιράζονται την απαίτηση για επέκταση των οργάνων που επιτρέπουν μεγαλύτερη συμμετοχή των πολιτών. Ένα εργαλείο που θα μπορούσε να γίνει μια νέα πηγή δημοκρατικής νομιμότητας στην ΕΕ και στο σύνταγμά της, είναι ο θεσμός του πανευρωπαϊκού δημοψηφίσματος.

Ένα άλλο εργαλείο είναι η πρωτοβουλία του λαού που θα μπορούσε να σφυρηλατήσει νέους διασυννοριακούς δεσμούς ανάμεσα σε πολίτες, μη κυβερνητικούς οργανισμούς και πολιτικά κόμματα, που θα κάνουν κοινές καμπάνιες. Στην ευρωπαϊκή πολιτική κοινωνία, οι μη κυβερνητικοί οργανισμοί που αντιπροσωπεύουν κοινωνικά, πολιτιστικά, νομικά και περιβαλλοντικά συμφέροντα, παίζουν ένα σημαντικό ρόλο. Σε αυτές τις ομάδες πρέπει να δοθεί περισσότερη πρόσβαση στη λήψη πολιτικών αποφάσεων σε επίπεδο ΕΕ. Επομένως οι Πράσινοι υποστηρίζουν ότι οι μη κυβερνητικοί οργανισμοί πρέπει να παίρνουν συμβουλευτική υπόσταση εντός των θεσμών που είναι σχετικοί με τον τομέα τους, καθώς και ότι πρέπει να έχουν καλύτερη πρόσβαση στο Δικαστήριο.

Το οργανωμένο έγκλημα έχει εντατικοποιήσει την εμπλοκή του και στον περιβαλλοντικό τομέα: η διαχείριση αποβλήτων, τα δημόσια έργα και κατασκευές, το ξόδεμα των ίδιων των επιδοτήσεων της ΕΕ, βρίσκονται σε ιδιαίτερο κίνδυνο σε σχέση με δωροδοκία, ξέπλυμα βρώμικου χρήματος και παραβίαση του κράτους δικαίου. Η ΕΕ πρέπει δημιουργήσει ad-hoc μονάδες καταπολέμησης της «οικολογικής μαφίας», να απαιτήσει από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης να κάνει το ίδιο, και να λανσάρι μια εκστρατεία ευαισθητοποίησης του κοινού για το κράτος δικαίου σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η πρόσβαση για όλους στον πολιτισμό, η αναγνώριση και η προστασία όλων των πολιτισμών, και η προώθηση των ευρωπαϊκών γλωσσών και πολιτισμών σε όλη την ποικιλία τους, πρέπει να διευκολυνθεί και να τύχει εγγυήσεων από την ΕΕ. Η αναγνώριση της γλώσσας και του πολιτισμού μας και η ελευθερία να τα εξασκούμε και να τα διδάσκουμε, είναι θεμελιώδη δικαιώματα. Οι λεγόμενοι μειονοτικοί πολιτισμοί και γλώσσες, που είναι ακόμη ζωντανοί σε ορισμένες περιοχές της ΕΕ, πρέπει να τύχουν αναγνώρισης.

Παρόλο που ο πολιτισμός είναι επί του παρόντος κυρίως θέμα εθνικής πολιτικής, οι ανταλλαγές και ο αλληλοεμβολιασμός των διάφορων ευρωπαϊκών πολιτισμών αποτελούν μια ευκαιρία. Για να αυξήσουμε την επίγνωση για τα προνόμια του να μοιραζόμαστε αυτή την πολιτισμική ποικιλία στον ευρύτερο βαθμό, πρέπει να αυξήσουμε τις πολιτιστικές ανταλλαγές, όπως τα προγράμματα αδελφοποίησης ανάμεσα σε ευρωπαϊκές πόλεις και χωριά.

Για να βοηθήσουμε να ενδυναμωθεί η αίσθηση ότι ανήκουμε σε αυτή την ποικίλη ευρωπαϊκή κουλτούρα, πρέπει να διευκολύνουμε όσο το δυνατό περισσότερους νέους να σπουδάσουν σε μια άλλη ευρωπαϊκή χώρα, είτε σε ακαδημαϊκούς είτε σε επαγγελματικούς κύκλους σπουδών, με την ουσιαστική αύξηση των προϋπολογισμών για προγράμματα ανταλλαγών όπως το Erasmus, το Socrates ή το Leonardo.

Μετανάστευση

Σπάνια στην πορεία της ιστορίας υπήρξαν τέτοιες μεγάλες ανισότητες ανάμεσα στο Βορρά και στο Νότο, ανάμεσα σε πλουσιότερες και φτωχότερες περιοχές, και αυτές οι ανισότητες γίνονται πιο ορατές με την παγκοσμιοποίηση του εμπορίου και της πληροφόρησης. Μεγάλοι αριθμοί μεταναστών ριψοκινδυνεύουν τις ζωές τους για να φτάσουν τις ακτές της Ευρώπης ψάχνοντας για ένα αξιοπρεπές βιοτικό επίπεδο.

Όχι μόνο η Ευρωπαϊκή Ένωση αρνείται να νομοθετήσει την ενσωμάτωση των μεταναστών χωρίς άδειες παραμονής, πολλοί από τους οποίους είναι θύματα λαθρεμπορίου ατόμων, αλλά και προσπαθεί να υποχρεώσει τις χώρες καταγωγής τους να κλείσουν τα σύνορά τους στους μετανάστες, αρνούμενη το δικαίωμα της ελεύθερης διακίνησης που περιλαμβάνεται στην Παγκόσμια Διακήρυξη για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα.

Όσα κι αν είναι τα εμπόδια, όσο αυστηροί κι αν είναι οι έλεγχοι στα σύνορα, οι παράνομοι μετανάστες θα συνεχίσουν να φτάνουν, εφόσον υπάρχει ζήτηση για την εργασία τους στην Ευρώπη. Καθώς η μετανάστευση δεν μπορεί να σταματήσει, πρέπει να σταματήσουμε να βλέπουμε τους μετανάστες ως απειλή. Μας μεταφέρουν τα ταλέντα και την ενέργειά τους. Πρέπει να έχουμε τα μέσα ρύθμισης της μετανάστευσης, τόσο με το να καλωσορίζουμε τους μετανάστες με ευπρέπεια, όσο και με την εφαρμογή μιας αυθεντικής συν-αναπτυξιακής πολιτικής με τις χώρες καταγωγής τους.

Σε μια Ένωση χωρίς εσωτερικά σύνορα, αυτό απαιτεί μια πανευρωπαϊκή προσέγγιση. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρέπει να παρουσιάσει και να εφαρμόσει μια συντονισμένη πολιτική σε αυτό τον τομέα.

Πρέπει να ληφθούν επίσης υπόψη τα συμφέροντα των χωρών προέλευσης των εργαζόμενων μεταναστών, για παράδειγμα με την προώθηση κυκλικών μορφών μετανάστευσης, όπου οι μετανάστες χρησιμοποιούν τις ικανότητες και το κεφάλαιο που έχουν αποκτήσει στην Ευρώπη για την ανάπτυξη της χώρας τους. Ο πλούτος που αντιπροσωπεύεται από τα λεφτά που στέλνονται από τους μετανάστες στις οικογένειες τους αποτελεί μακράν την μεγαλύτερη χρηματοδοτική πηγή αυτών των χωρών.

Περαιτέρω, η ΕΕ πρέπει να κατευθύνει περισσότερους από τους πόρους της στην εξάλειψη της φτώχειας και στην ανάπτυξη μόνιμων δημοκρατικών δομών στο φτωχότερο μέρος του κόσμου.

Όσον αφορά την ευρωπαϊκή πολιτική για τους πρόσφυγες, ο στόχος της διασφάλισης του σεβασμού της Σύμβασης της Γενεύης σε όλη την ΕΕ έχει αποτύχει. Ακόμη να υπάρξει εναλλακτική λύση για μια ευρωπαϊκή προσέγγιση. Η μόνη ευκαιρία για να αντιστρέψουμε την κατιούσα είναι μια νέα, πιο δημοκρατική νομοθετική διαδικασία, στην οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μπορεί να ασκήσει το πρόσφατα αποχτηθέν δικαίωμα της συναπόφασης.

Οι αιτητές ασύλου πρέπει να τυγχάνουν αξιοπρέπειας και σεβασμού καθώς περιμένουν τα αποτελέσματα των αιτήσεών τους. Χρειάζεται αλληλεγγύη για να αποτραπεί η υπερφόρτωση μερικών από τις χώρες της ΕΕ, ενώ άλλες δεν συμβάλλουν σχεδόν καθόλου στην προστασία των προσφύγων. Η Σύμβαση του Δουβλίνου η οποία ορίζει ότι οι αιτητές ασύλου πρέπει να καταθέτουν την αίτησή τους στη χώρα εισόδου τους στην ΕΕ, πρέπει να καταστεί πιο ευέλικτη για τις χώρες εκείνες που βρίσκονται υπό υπερβολική πίεση. Στο τέλος, πρέπει να υπάρχει ένα ευρωπαϊκό σύστημα ασύλου άξιο του ονόματός του και είναι πραγματικά κοινό, το οποίο να χρηματοδοτείται από τον προϋπολογισμό της ΕΕ.

Δικαιοσύνη

Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει ένα σημαντικό ρόλο να παίξει στην καταπολέμηση του διασυνοριακού εγκλήματος και της τρομοκρατίας. Τη σήμερα ημέρα όμως, η αυξανόμενη συνεργασία της δικαιοσύνης και της αστυνομίας πολύ συχνά παραβιάζει τα θεμελιώδη δικαιώματα όπως η ιδιωτική ζωή και το δικαίωμα για μια δίκαιη δίκη. Στις ερχόμενες δεκαετίες, η τεχνολογία θα καταστήσει δυνατόν για τις κυβερνήσεις να θέτουν όλους τους κατοίκους τους υπό συνεχή παρακολούθηση.

Οι Πράσινοι απορρίπτουν τέτοια κοινωνία, τύπου *Μεγάλου Αδελφού*. Η ΕΕ πρέπει να είναι πρωταθλήτρια των θεμελιωδών δικαιωμάτων. Αυτά συμπεριλαμβάνουν την αρχή της μη διάκρισης. Αυτή η αρχή πρέπει να επιβληθεί σχολαστικά, για να αποτρέψει τις κυβερνήσεις από το να συμπεριφέρονται σε ολόκληρα τμήματα των πληθυσμών τους ως ύποπτους τρομοκρατίας. Αν η Ευρώπη καταφέρει να υποστηρίξει τις ατομικές ελευθερίες

και την ανεκτικότητα, μπορεί να γίνει ένας μαγνήτης για δημιουργικά ταλέντα από όλο τον κόσμο.

Επομένως, οι Πράσινοι επιθυμούν να γίνει ο Καταστατικός Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων δεσμευτικός για όλους τους θεσμούς της ΕΕ, το γρηγορότερο δυνατόν. Επιθυμούμε επίσης η Ευρωπαϊκή Πολιτική Γειτονίας να συμπεριλαμβάνει συστηματικά ένα στοιχείο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ως μέρος της εντολής του Πρακτορείου των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ.

Η ΕΕ πρέπει επίσης να προσχωρήσει στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα. Το νομοθετείν για τη δικαιοσύνη και τις εσωτερικές υποθέσεις δεν πρέπει πλέον να είναι αποκλειστικό προνόμιο των εθνικών υπουργών, που συγκεντρώνονται πίσω από κλειστές θύρες, αλλά ένα θέμα συναπόφασης ανάμεσα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο των Υπουργών. Παρ' όλα αυτά, η εφαρμογή της κοινοτικής μεθόδου στον εγκληματικό νόμο απαιτεί ένα περιοριστικό ορισμό των εγκλημάτων που η ΕΕ μπορεί να αντιμετωπίσει. Πρέπει να γίνει ξεκάθαρο ότι ο αγώνας κατά του σοβαρού διασυνοριακού εγκλήματος δεν επεκτείνεται σε θέματα όπως η έκτρωση, η θεληματική ευθανασία ή η τοπική πώληση ελαφρών ναρκωτικών. Καθώς η Ένωση επεκτείνεται, ομοίως επεκτείνεται και η ποικιλομορφία των ηθικών εννοιών ανάμεσα στους πολίτες της. Μια ΕΕ η οποία δεν σέβεται αυτή την ποικιλομορφία θα θεωρηθεί ως απειλή για τις εθνικές και προσωπικές ελευθερίες.

Όταν οι πιο πάνω έλεγχοι και εγγυήσεις πραγματοποιηθούν, η ποινική δίωξη ενός καλά καθορισμένου διασυνοριακού εγκλήματος, όπως η απάτη κατά του προϋπολογισμού της ΕΕ, πρέπει να ανατεθεί σε ένα Ευρωπαϊκή Εισαγγελική Αρχή. Πρέπει να σκεφτούμε μέχρι και το ενδεχόμενο εισαγωγής μιας Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Κατασκοπείας, για να διευκολύνουμε τη συνεργασία ανάμεσα στις εθνικές υπηρεσίες που σήμερα είναι δυσκίνητη. Ο δημοκρατικός έλεγχος σε τέτοιους φορείς πρέπει να ασκείται κοινά από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τα εθνικά κοινοβούλια. Η στενή συνεργασία με το Συμβούλιο της Ευρώπης θα κάνει την ΕΕ πιο αποτελεσματική στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η ΕΕ πρέπει να έχει μια θέση στο Συμβούλιο της Ευρώπης, που με τη σειρά του πρέπει να αντιπροσωπεύεται στα κυβερνώντα σώματα του Πρακτορείου των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Εμείς οι Ευρωπαίοι Πράσινοι υποστηρίζουμε την περαιτέρω πολιτική ολοκλήρωση της Ευρώπης.

Χρειαζόμαστε την Ένωση επειδή έχει αποδείξει την ικανότητά της να δημιουργεί και να συντηρεί την ειρήνη ανάμεσα στα μέλη της, και η ειρήνη δεν πρέπει ποτέ να θεωρείται δεδομένη, μέσα ή έξω από την Ευρώπη.

Χρειαζόμαστε την Ένωση επειδή η ανταπόκριση στις προκλήσεις της παγκόσμιας υπερθέρμανσης και άλλων περιβαλλοντικών απειλών ξεπερνά τις ικανότητες οποιουδήποτε έθνους που ενεργεί μόνο του. Χρειαζόμαστε την Ένωση επειδή ο απεριόριστος συναγωνισμός ανάμεσα στα εθνικά συστήματα κοινωνικής ασφαλείας φέρνει την κοινωνική συνοχή στις χώρες μας σε καθοδική πορεία. Χρειαζόμαστε την Ένωση επειδή οι ασθένειες δεν γνωρίζουν σύνορα. Χρειαζόμαστε την Ένωση για να βρούμε την κρίσιμη μάζα για να δημιουργήσουμε ένα νέο –πιο πράσινο- κύμα δημιουργίας αξιών και επομένως να ανταποκριθούμε στη μαζική ανεργία στις χώρες μας.

Χρειαζόμαστε την Ένωση για να προωθήσουμε μια πιο δίκαια παγκοσμιοποίηση, που να σέβεται περισσότερο την ποιότητα ζωής όλων των κατοίκων του κόσμου, που να

νοιάζεται περισσότερο για το περιβάλλον, που να είναι πιο ευαίσθητη προς την ποικιλομορφία. Χρειαζόμαστε την Ένωση γιατί είναι κοινή μας ευθύνη, όχι μόνο αυτή των Κρατών στα σύνορα της Ένωσης, να παρέχουμε μια απάντηση στη μετανάστευση. Αυτά τα λίγα, αλλά ουσιώδη παραδείγματα, επιβάλλουν τη συνεργασία, με ένα ολοκληρωμένο τρόπο στο ευρωπαϊκό επίπεδο.

Φυσικά, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν αποτελεί σκοπό καθ' εαυτή, ούτε αποτελεί πανάκεια για όλα τα προβλήματα της Ευρώπης, πόσο λιγότερο αυτά του πλανήτη. Μερικά από αυτά μπορούν να αντιμετωπιστούν σε πιο χαμηλό επίπεδο: τοπικό, περιφερειακό, εθνικό. Κάποια άλλα απαιτούν μια πραγματικά παγκόσμια προσέγγιση. Αλλά από τη δική μας σκοπιά, κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί, ούτε τα επιτεύγματα, ούτε τη σχετικότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην αντιμετώπιση κάποιων από τα πιο κρίσιμα θέματα που αντιμετωπίζουμε ως Ευρωπαίοι.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση βρίσκεται σήμερα σε κρίσιμη φάση. Φαίνεται να είναι περασμένη η αδιαμφισβήτητη πίστη των ιδρυτών, ενώ η διορατική πίεση που πρυτάνευε για την επανένωση της ηπείρου μετά την πτώση του τοίχους του Βερολίνου έχει εξαντλήσει την ενέργειά της. Η Ένωση είναι ακυβέρνηση, τυγχάνει χειρισμού από μια υπηρεσιακή Επιτροπή, οι προτάσεις και οι αποφάσεις συχνά είναι πολύ γραφειοκρατικές και δείχνουν πολύ λίγο ενδιαφέρον με τις κοινωνικές και περιβαλλοντικές ανησυχίες των ανθρώπων, η δε λαϊκή υποστήριξη για την ΕΕ έχει, σε πολλά μέρη, εξανεμιστεί.

Οι περισσότερες κυβερνήσεις των κρατών-μελών είτε προάγουν εντός της ΕΕ μια κουλτούρα συναγωνισμού αντί συνεργασίας, ή τη χρησιμοποιούν ως αποδιοπομπαίο τράγο για αντιλαϊκές αποφάσεις που επιθυμούν ή πρέπει να πάρουν σε εθνικό επίπεδο.

Για να βγει η Ένωση από το τέλμα, χρειαζόμαστε μια καινούρια κινητήρια δύναμη. Αυτό απαιτεί τουλάχιστον τρεις σημαντικούς όρους. Ο πρώτος είναι οι πολιτικοί ηγέτες σε όλη την ήπειρο να απομακρυνθούν δραστικά από τις παρούσες στενές, πολιτικά σωστές, ευρωσκεπτικιστικές συμπεριφορές, και να αναγνωρίσουν ανοιχτά την προστιθέμενη αξία - κατ' ακρίβεια την απαραίτητη ανάγκη- για μια πολιτική Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το δεύτερο είναι να αρχίσουν να οδηγούν την Ένωση προς τον αποτελεσματικό και επαρκή χειρισμό των κύριων προκλήσεων που αντιμετωπίζουμε ως Ευρωπαίοι και ως πολίτες της Γης, μερικές από τις σημαντικότερες αναφέραμε πιο πάνω. Τέλος, χρειαζόμαστε όλους τους κοινωνικούς παράγοντες- Μη Κυβερνητικούς Οργανισμούς, συντεχνίες, κλπ,- που πρώτον, κινητοποιούνται από αυτά τα θέματα και δεύτερον, δικαίως ανησυχούν λόγω της εμφανούς ανικανότητας και της απροθυμίας της παρούσας πολιτικής ηγεσίας της Ένωσης να τα αντιμετωπίσει, να βρουν τρόπους για να αυξήσουν από κοινού την πίεση για την επίτευξη των αλλαγών που έχουμε αναφέρει πιο πάνω.

Εμείς ως Ευρωπαίοι Πράσινοι είμαστε προετοιμασμένοι να αντεπεξέλθουμε σε αυτή την πρόκληση. Γνωρίζουμε επίσης ότι αυτό δεν θα το πετύχουμε μόνοι μας, και ότι δεν κατέχουμε όλες τις λύσεις. Άλλοι στις πολιτικές και κοινωνικές σκηνές έχουν ένα όραμα, ιδέες και την ενέργεια για να τις πραγματοποιήσουν και θα χρειαστεί να ενώσουμε τις δυνάμεις μας για να δώσουμε μορφή σε μια ανανεωμένη Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό το έγγραφο είναι η συνεισφορά μας στο τι πρέπει να αποτελέσει μια σημαντική συζήτηση σε όλη την Ένωση, καθώς και σε κάθε πιθανή υποψήφια χώρα, για να θέσουμε ξανά σε σωστή πορεία την Ευρωπαϊκή Ένωση και να δώσουμε με αυτό τον τρόπο ένα κοινωνικά και οικολογικά βιώσιμο μέλλον στην Ευρώπη.